

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

מספר פל"א 271426/2020 פרק 1634/21

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר

מדינת ישראל – פמ"מ

המאשימה

נגד

פלוני קטין

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רויטל קוצר

<10>

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד רעות נבון מרקוב

ב"כ הנאשם – עו"ד רויטל קוצר

קצינת מבחן – גב' נועה מירון אזולאי

הנאשם

המתלונן ואימו

מתמחה גב' שיר פרוינד

פרוטוקול

*** ביהמ"ש מקריא לנוכחים את עקרי הכרעת-הדין ***.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

הכרעת-דין

בפתח הדברים, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב 1982, אני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו מחמת הספק.

א. כללי

נגד הנאשם, פלוני קטין יליד 2005.XX.XX (להלן: "הנאשם") הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 1.6.2020 בשעת ערב, נפגשו הנאשם והמתלונן - קטין יליד 2007.XX.XX (להלן: "המתלונן"), ביניהם הייתה היכרות מוקדמת, בבית הספר XXX ביישוב על יד נתניה. לאחר שהנאשם שאל את המתלונן אם הוא רוצה שהם יחשפו אחד בפני השני את איבר מינם וכן הציע להחדיר את איבר מינו לישבנו והמתלונן סירב, פנו השניים לעבר מבנה נטוש הנמצא בסמוך.

עם הגיעם למחוז חפצם, התיישבו השניים על ספה במקום והנאשם נטל את מכשירו הנייד של המתלונן באמצעותו צפה בסרט פורנוגרפי. בהמשך, הפשיל הנאשם את בגדיו התחתונים שלו ושל המתלונן והחל לשפשף את איבר מינו. עוד הציע כי השניים יבצעו מין אוראלי האחד בשני אך המתלונן סירב על אף ניסיונו של הנאשם לשכנעו לעשות כן.

בהמשך, נגע הנאשם באיבר מינו של המתלונן אשר הסית בתגובה את ידו של הנאשם והתכופף קדימה. הנאשם נשכב על הספה כשביד אחת שפשף את איבר מינו. בידו השנייה, אחז במתלונן אשר ישב אותה עת על הרצפה, משך אותו לכיוונו וביקש ממנו לבצע בו מין אוראלי, אך המתלונן דחף את הנאשם אשר עזב אותו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

ב. השתלשלות ההליך

לא ניתן לפתוח את הכרעת הדין ללא התייחסות מקדימה לנסיבות החריגות שהובילו להתמשכות ההליך מיום הגשת כתב האישום בשנת 2021 ועד כה.

כתב האישום הוגש ביום 26.5.21, (שנה פחות חמישה ימים לאחר האירועים), כשביום 7.9.22 מסר ב"כ הנאשם (הקודם) כפירה מפורטת והתיק נקבע להוכחות ליום 1.12.22.

במועד שנקבע להוכחות, 1.12.22, הודה הנאשם במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן. בהתאם, הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

לאחר קשיים שהתגלעו הן מול שירות המבחן והן בהתייצבותו לדיונים באופן רציף, לרבות קשיים בנטילת אחריות למעשיו, ביקש הנאשם ביום 18.6.23 לחזור בו מהודאתו.

כל אותה עת נדון התיק בפני ס' הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד, כתוארה היום.

עקב פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" בחודש אוקטובר 2023, נדחו הדיונים בעניינו מעת לעת, ומכאן שרק ביום 10.7.24 התקיים דיון במסגרתו החליטה כב' השופטת פרוינד להיעתר לבקשת הנאשם ולאפשר לו לחזור בו מהודאתו בכתב האישום.

עם חילופי המותבים בבימ"ש דנא וכניסתי לתפקיד, הונח התיק על שולחני – דיון נקבע ליום 14.7.24 ולאחר קבלת עמדת הנאשם באותו מועד, נקבע התיק להוכחות ליום 27.10.24.

בהתאם, כתב האישום הושב לנוסחו המקורי, כפי שהוגש בראשית ההליך.

ביום 26.9.24 הוגשה בקשה מטעם ההגנה לקבלת חומר חקירה לפי סעיף 108 לחסד"פ [נוסח משולב],

תשמ"ב - 1982 שעניינה המצאת תיקו האישי של המתלונן, לרבות אבחונים פסיכולוגיים, פסיכיאטריים וקוגניטיביים של המתלונן. למרות שנ ניתן צו, המציאה אימו של המתלונן מסמך 1 וזאת בנוסף למסמך שכבר

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 נמנה היה עם חומר הראיות (סומן בק/1 באותו שלב – ונקבע כי לא יעשה בו שימוש לעת עתה – בהמשך
2 – הוגש המסמך על ידי המאשימה וסומן כת/14).

3 ביום 14.10.24 הוגשה בקשה מטעם המאשימה לגביית עדותו של המתלונן – קטין, שלא בפני הנאשם בין
4 אם על דרך מערכת טלוויזיה במעגל סגור בין אם על אדרך הצבת פרגוד שיחצוץ בין הנאשם למתלונן,
5 בהתאם לסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי הדין (חקירת עדים), תשי"ח – 1957. לאחר בבחינה רחבה של כלל
6 השיקולים, לרבות סוג העבירה, הפרש הגילאים בין המתלונן לנאשם ונסיבות המקרה, בית המשפט דחה את
7 הבקשה. אציין כבר עתה כי הבקשה הוגשה מבלי ששוננו בה פרטים מהבקשה שהוגשה בזמנו לכב' השופטת
8 פרוינד – כך לדוגמא נכתב כי המתלונן אמור להעיד ביום 01/12/2022....נכתב כי גילו 16 (כשהעיד היה
9 כבר כבן 17) ועוד.

10 ביום 15.12.24 החל הליך שמיעת הראיות, וראשיתו בפרשת התביעה.
11 בדיון שנערך ביום 19.12.24 ביקשה המאשימה להעיד את חוקרת הילדים בשני כובעיה; האחד, כחוקרת
12 ילדים והאחר כחוקרת מיוחדת, ובתוך כך הגשת חוות הדעת הכוללת ממצאי קביעת מהימנות לגבי המתלונן,
13 אשר תהא כלי עזר לבית המשפט. לאור גילו של המתלונן עת נגבתה עדותו, העובדה כי העיד בפני בית
14 המשפט, גילו המתקדם כיום, אופי עדותו (בהתייחס למובנים הטכניים ולא למהימנות אלא ליכולת להשיב
15 לשאלות וכיוצא באלו), הזמן הרב שחלף מאז פגשה בו חוקרת הילדים וכן בהסתמך על הפסיקה הקיימת –
16 גם אם חלוקה – נקבע שאין להתיר עדותה של חוקרת הילדים לעניין מהימנותו של המתלונן.
17 בהמשך התנהל הליך ההוכחות (כפי שיפורט) במשך מספר ישיבות בסופם סיכמו הצדדים בעל פה.

ג. תשובת הנאשם לכתב האישום

21 ביום 14.7.24 מסרה ב"כ הנאשם כפירתו של הנאשם ובהתאם נקבע התיק להוכחות.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

הנאשם הודה כי קיימת היכרות מוקדמת בינו לבין המתלונן. טען כי המפגש מושא כתב האישום בין השניים נערך ביוזמת המתלונן.

כן הודה כי השניים צפו בסרט פורנוגרפי, אך כפר עובדות המקימות עבירה של מעשה מגונה, ובכלל זה הפשלת בגדים תחתונים או מגע מיני, בין אם בוצע באופן עצמאי ובין אם הופנה כלפי המתלונן, וכן בהצעות מיניות שנטען כי הפנה כלפיו.

ד. פרשת תביעה

במסגרת פרשת התביעה העידו העדים הבאים -

עת/1 - גב' XXX, אמו של המתלונן.

עת/2 - מר XXX, המתלונן.

עת/3 - גב' XXX, בת דודתו של המתלונן.

עת/4 - גב' אושרית וייג, ראש צוות נוער בתחנת שדות, כתוארה אז.

עת/5 - מר אסף בזיני, חוקר במחלק נוער בתחנת שדות, כתוארו אז.

עת/6 - גב' אוריה אדרי, קצינת נוער בתחנת שדות, כתוארה אז.

כמו כן, הוגשו 25 מוצגים בהסכמה, וביניהם הודעות חשוד, דו"חות, מזכרים, חקירות מתלונן ותמלולים, סרטון הצבעה, חוות דעת פסיכולוגית בעניינו של המתלונן וחוות דעת מומחה מטעם מז"פ.

ה. פרשת הגנה

במסגרת פרשת ההגנה העידו העדים הבאים -

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

עה/1 - מר XXX, הנאשם.

עה/2 - מר XXX, אביו של הנאשם.

יצויין כי ההגנה השמיעה במהלך חקירת המתלונן חלקים מקלטת אודיו שלא הוגשה בסופו של יום.

ו. תמצית סיכומי הצדדים

המאשימה טענה כי עמדה בנטל ההוכחה הנדרש - מעבר לכל ספק סביר - וכי הנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו. התשתית הראייתית בתיק נסמכת בעיקרה על עדותו של המתלונן בצירוף עדותה המחזקת של אמו ועדויות תומכות נוספות, כמפורט להלן:

נטען כי עדוּתו של עת/2, המתלונן, המצוי על הרצף האוטיסטי בתפקוד גבוה, כפי שעולה מת/14, התאפיינה במהימנות, עקביות ואותנטיות. במסגרת עדותו תיאר בפירוט את מעשיו של הנאשם, תוך שילוב תחושותיו האישיות והלך רוחו בעת קרות האירוע.

מאז האירוע, אשר התרחש בשנת 2020, חלף זמן ניכר, כאשר במועדו היה המתלונן כבן 12.5 שנים בלבד. אף שהמתלונן ציין כי אינו זוכר את סדר ההתרחשויות במלואן, הוא הדגיש כי זוכר את פרטי המקרה בבירור. בין היתר, תיאר הצעותיו המיניות של הנאשם כלפיו ואת סירובו העיקש, את צפייתם בסרט פורנוגרפי בטלפונים הניידים שלהם לסירוגין, את מקום ישיבתו במבנה הנטוש, את הפשלת בגדיו התחתונים ואת מגע הנאשם באיבר מינו תוך שהדגים כיצד הגיב לכך במספר הזדמנויות.

לכך מתווספות חקירותיו של המתלונן בפני חוקרת הילדים, שהתקיימו בסמוך למועד האירוע ותועדו באופן חזותי, בהן ניתן לראות את הדגמותיו של המתלונן, כפי שעולה מת/15 עד ת/20.

ביחס לסוגיה מדוע לאחר הצעותיו המיניות של הנאשם הלך יחד עמו למבנה הנטוש, השיב כי מאחר שסירב להצעות – ציפה וסמך על הנאשם, אותו החשיב כחבר באותה תקופה, שלא יעשה זאת. עוד הוסיף כי בשל

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

גילו הצעיר לא הפנים את חומרת המצב באותה עת. בהמשך, לאחר מעשיו של הנאשם, לא סבר שיש בידו אפשרות לברוח.

עוד תיאר המתלונן את מצבו הנפשי בעקבות האירוע, לרבות ניסיונות אובדניים חוזרים שביצע בעבר. במהלך עדותו, הקפיד לציין את הפרטים אשר זכורים לו בבירור, מבלי להסתיר עובדות אשר אינן מציגות אותו באור חיובי, כגון השיחה שערך עם הנאשם לאחר האירוע, וכן המפגש המקרי ביניהם, שבמהלכו גידף את הנאשם. בנוסף, ציין בכנות כי לא זוכר את מספר הסכינים בהן אחז הנאשם.

בנוסף, מהימנותו של המתלונן מקבלת משנה תוקף לאור דיווחו המיידני לאמו ולבן דודו לאחר האירוע.

אל מול הטענה לשוני בגרסאותיו בשיחות עם אחרים, נטען כי המתלונן אינו זוכר את פרטי השיחות שנערכו בשנת 2020. כתימוכין לכך, הפנתה ההגנה לפסיקת בית משפט העליון בע"פ 7899/13, פלוני נ' מדינת ישראל, וכן בע"פ 6681/23, מדינת ישראל נ' עדאל אלהיב, לפיה, בתמצית, מהימנותה של עדות קורבן עבירת מין, אשר עשויים להיות בה אי דיוקים, נבחנת על סמך גרעין אמת.

ביחס להקלטה שהושמעה מטעם ההגנה ולא הוגשה לבית המשפט, בה הקליט הנאשם לכאורה את המתלונן, נטען כי ראיה זו אינה קבילה, מאחר שהושמעו חלקים קצרים בלבד, באופן מגמתי.

עדותה של עת/1, אמו של המתלונן, מחזקת את אמינות גרסתו של המתלונן, במיוחד בנוגע לחשיפת האירועים בפני אמו עם שובו לביתו לאחר האירוע. עוד תיארה את מצבו הנפשי של המתלונן לאחר האירוע והשפעותיו, אשר הובילו לפוסט טראומה ואשפוז פסיכיאטרי. כן הוסיפה כי לאחר האירוע הופיע הנאשם בפתח ביתה וביקש ש"לא תסבך אותו".

עדותה של עת/3, בת דודתו של המתלונן, תיארה כי לאחר האירוע שוחחה עם המתלונן, אשר תיאר כי הנאשם נגע בו והכריח אותו להוריד את בגדיו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

עדותה של עת/4, ראש צוות נוער אושרית וויג במסגרתה נשאלה מדוע חקירת הנאשם לא תועדה באופן חזותי – לעניין זה הפנתה המאשימה לסעיף 7 בחוק סדר הדין הפלילי (חקירות חשודים) תשס"ב – 2002, המחייב תיעוד חזותי אך בעבירות הנמצאות בתוספת לחוק. קרי, עבירות פשע חמור בשונה מעניינו.

עדוּתו של עת/5, אסף בזיני- תיאר במקצועיות צעדיו והבהיר כי תפקידו אינו דורש לעדכן עו"ד כי חוקר חשוד, אלא להבהיר לחשוד זכויותיו.

בהתייחס לפרשת ההגנה, נטען כי עת/1, הנאשם הכחיש בחקירתו ובעדותו את המיוחס לו, אך גרסאותיו השתנו במהלך ההליך. בתחילה שלל כל מגע או צפייה בסרט פורנוגרפי, אף שהודה בנוכחותו במקום. לאחר שהודה בכתב אישום מתוקן וחזר בו, הודיע לראשונה כי צפה בסרט יחד עם המתלונן. בעדות בבית המשפט שינה גרסתו וטען כי כל אחד היה עסוק בטלפון הנייד, והשתמש ברשת 'טיקטוק', בה הופיעו תכנים פורנוגרפיים שעלו, אך לא צפה בהם.

עוד עמדה על גרסתו של הנאשם אשר אינה מתיישבת עם השכל הישר, שכן אילו אכן הוכה, כטענתו, על- ידי קרוביו של המתלונן – מדוע בחר לשוב למקום אשר עבורו שוכנת בו הסערה? לגרסת המאשימה, הנאשם ניסה ליישר את ההדורים, בשל החשש כי תוגש נגדו תלונה במשטרה. גרסה זו עומדת אל מול גרסת המתלונן ואמו, אשר העידה כי הנאשם הגיע לביתה והתחנן באומרו: "בבקשה אל תסבכי אותי".

טרם שמיעת ההוכחות, ניסה הנאשם, לכאורה, לשבש את החקירה בהקליטו את המתלונן. בחקירתו הנגדית הודה כי רצה להשיג ראיה לטובת חפותו. עם זאת, בהקלטה שלא הוגשה לבית המשפט, נשאל המתלונן על פרט שולי – הסכין – ולא על המעשה המיני, דבר המעיד לשיטת המאשימה על ביצוע המעשה המיוחס לו.

לגרסת הנאשם, המתלונן מבקש להפלילו מאחר וסירב למכור לו סמים ובשל בצע כסף. לעניין זה הפנתה המאשימה לע"פ 814/12 מדינת ישראל נ' אמיר סוויסה לפיה אין די בהעלאת גרסה בעלמה בדבר עלילת שווא, אלא עליה להיות ממשית ולעמוד במבחן ההיגיון אשר לא קיים בעניינו.

בשים לב לאמור, ביקשה להרשיע הנאשם בעבירה של מעשה מגונה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1
2 **ההגנה** טענה כי המאשימה לא הצליחה להרים את נטל ההוכחה המוטל עליה, והדגישה כי לב האירוע השנוי
3 במחלוקת הוא הורדת המכנסיים והמגע באיבר המין, וכי לגרסתה לא התקיים מעולם מגע מיני או הצעות
4 מיניות בין הנאשם למתלונן.

5 באשר לאפיונו של המתלונן, נטען כי לא ניתן להבחין כי מצוי על הרצף האוטיסטי לאור תפקודו הגבוה, וכן
6 כי לא ניתן לטעון כי לא הבין את אשר ארע. כך, בין היתר, תיאר כי על רקע גילו הצעיר, הסתיר בחקירותיו
7 במשטרה כי צרך יחד עם הנאשם אלכוהול אותו רכש בעצמו ואף ביקש מן הנאשם לרכוש עבורו סמים על
8 רקע גילו הצעיר. עוד עלה לראשונה בעדותו של המתלונן בבית המשפט, כי הנאשם לעס גת – שלטענתו
9 מעורר חשק מיני – כמעין ניסיון להנגיש האירוע הבדוי באמצעות עוררות מינית.

10 ההגנה הצביעה על סתירות מהותיות בגרסאות המתלונן באשר למועד המגע וטיבו. בחקירתו בפני חוקרת
11 הילדים טען המתלונן כי הנאשם הפשיל את מכנסיו של המתלונן, בהמשך את מכנסיו שלו והחל לאונן. לאחר
12 שחדל ממעשיו, החל לגעת בו. לראשונה במסגרת עדותו בבית המשפט טען כי יצא להתפנות בטרם התרחש
13 המגע – טענה שלא הוזכרה כלל בחקירותיו הקודמות. בהמשך שינה גרסתו וציין כי המגע התרחש עוד לפני
14 שיצא, לאחר מכן הוסיף כי התרחשו שתי הורדות של בגדים תחתונים כשלטענתו, המגע המיני אירע לפני
15 יציאתו, ואילו לאחר שחזר – התרחשו ניסיונות מגע נוספים, שבמהלכם דחה את ידו של הנאשם. לציין כי
16 במסגרת עדותו העלה המתלונן אפשרות כי המגע התרחש מעל המכנסיים. מכאן עולה השאלה: מתי בדיוק
17 התרחש המגע, ומדוע חזר המתלונן פנימה אם אכן האירועים התרחשו קודם ליציאתו להתפנות? לשיטת
18 ההגנה, ריבוי הסתירות בגרסאות מעיד כי רב הנסתר על הגלוי.

19 נטען כי המתלונן אינו זוכר פרטים מהותיים, וביניהם מועד המגע, מספר הפשלת הבגדים, מספר מגעים,
20 תגובותיו לאחריהם, האם הנאשם היה ערום והיו בחזקתו סכינים, וכי פסיקת בית המשפט העליון בנוגע
21 לחלופי הזמן רלוונטית לגרסאות שני הצדדים. עם זאת, לשיטת המאשימה, מאחר שמדובר בלב האירוע –

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 אירוע יחיד וספציפי שחוזה המתלונן – ובשל היעדר הסברים וחוסר היגיון בגרסתו, ובפרט לאור הטענה כי
2 הוא היה יוזם האירוע, לאחר מפגשים קודמים עם הצעות מיניות מצד הנאשם – אין מדובר באידיוקים
3 בלבד.

4 בחקירתו במשטרה תיאר המתלונן פרט מוכמן, שלפיו לאחר שהנאשם הגיע לפורקן מיני, התנקה באמצעות
5 ריזלות (ניירות גלגול לסיגריות). ואולם, הריזלות היחידות שנמצאו במקום – אשר אין חולק כי הנאשם נגע
6 בהן – נבדקו על ידי המשטרה ונמצא כי אינן מכילות שרידים של נוזל זרע.

7 על אף פער הגילים בין הנאשם למתלונן, נטען כי מאזן הכוחות לא נטה לטובת הנאשם, ואף לגרסת המתלונן
8 בחקירתו בפני חוקרת הילדים, לפיה באותה תקופה הוא נראה בוגר יותר מן הנאשם, אלים ממנו וכי לא פחד
9 ממנו בעת האירוע.

10 לא זו אף זו, על אף שהמתלונן הכחיש בתחילה כי פנה לנאשם ברחוב, הטיח בו טענות בנוגע להליך המשפטי,
11 קילל אותו ואף התקשר אליו – משהתברר כי קיימת הקלטה של הדברים, הודה לבסוף כי אכן פעל כך.

12 כן הפנתה לתמליל החקירה של המתלונן במסגרתו עלו חילופי קללות בין הצדדים במהלך האירוע, דבר אשר
13 לא עלתה בעדויותיהם בבית המשפט.

14 מיד לאחר האירוע, התקשר המתלונן ביוזמתו לבן דודו וסיפר לו כי הנאשם הטריד אותו מינית בכך שהפשיל
15 מכנסיו, הראה לו את איבר מינו והציע לקנות לו חבילת סיגריות בתמורה ל"מציצה" כדבריו, אך לא הוזכר
16 כל מגע מיני. עת/3, בת דודתו של הנאשם, העידה כי בשיחה עם המתלונן, תיאר ניסיון אונס מצידו של
17 הנאשם. לצד האמור, המתלונן לא גילה לשניהם דבר על קיומה של הסכין.

18 נטען כי; חוות הדעת שהוגשה בעניינו של המתלונן, ת/14 – המתארת את הלך רוחו, את תגובותיו האלימות
19 בעקבות כל מגע עמו, ואת לקות ההבנה החברתית ממנה הוא סובל, שהובילה לתקריות אלימות רבות – אינה
20 מתיישבת עם תגובות המתלונן בעת האירוע.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 לאורך עדותה של עת/1, אמו של המתלונן – הציגה שורת סתירות ביחס לגרסאות אחרות ולעובדות בתיק.
2 היא חלקה על ממצאי חוות הדעת שנערכה על בסיס דיווחי המשפחה ומסגרת החינוך, וטענה כי בנה סבל
3 מפוסט-טראומה במהלך אשפוזו ב'שלוותה', מבלי להציג לכך כל תימוכין, אף לאחר דרישות חוזרות
4 מהמאשימה. טענה זו עומדת בסתירה לגרסת הנאשם, לפיה האבחון נעשה רק בהמשך, במסגרת מרכז יום.
5 כן עלתה סתירה לגבי מועד חידוש הקשר בין הצדדים – כשלטענתה התרחש ימים ספורים לפני האירוע,
6 ואילו לגרסת המתלונן, כבשנה קודם לכן. בנוסף, טענה כי הנאשם הכה את המתלונן בילדותם, ואף העידה
7 כי המתלונן לא ידע על ההליך המשפטי – בניגוד לגרסתו.

8 עוד תיארה בעדותה את מצבו הרגשי של בנה לאחר האירוע, שלדבריה שב הביתה כשהוא "נסער", וכן טענה
9 כי בנה חשש שהנאשם יעשה שימוש בסכין – אף שאף אחד מן הפרטים הללו לא נמסר על ידה במהלך
10 חקירתה במשטרה.

11 ההגנה טענה כי הנאשם נחקר לראשונה בחייו בתחנת המשטרה ללא נוכחות הורה, ובחקירה השנייה שנערכה
12 לו נעדר ייעוץ משפטי ונוכחות הורה כאחד. לא זו אף זו, על אף שהוטח בו כי נמצאו שרידי זרע על הריזלות,
13 בפועל לא נמצאו כאלה, והדבר מהווה ראיה מזכה.

14 עוד עמדה ההגנה על מהימנות עדותו של הנאשם ועל סוגיית הצפייה בפורנוגרפיה – שלדבריה נמנע מלהודות
15 ב בתחילה, ככל הנראה מחמת מבוכה.

16 באשר להגעתו של הנאשם לבית המתלונן לאחר האירוע, נטען כי הנאשם עשה כן על מנת לברר מדוע בן
17 דודו של המתלונן הכה אותו. לשיטת ההגנה, אילו אכן תקף את המתלונן מינית – לא היה מגיע לביתו לאחר
18 האירוע, שכן הדבר אינו מתיישב עם התנהלותו של אדם שביצע עבירה שכזו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

ז. סינון הממצאים הרלבנטיים תוך ניתוח ומסקנות ביניים

(כל הדגשה שתובא מכאן והלאה בציטוט העדים אינה במקור)

1. ניתן לחלק עדי התביעה לשלוש קבוצות בהתאם לכך למדרג חשיבותם. אין מחלוקת כי עדות המתלונן היא המרכזית בתיק, והיא המהווה הנדבך העיקרי וקבוצה ראשונה. עם זאת, המאשימה קושרת סימני אמת לעדות זו באמצעות עדים נוספים, אשר המתלונן סיפר להם אודות המפגש, שניים מהם העידו בפני בית המשפט, אימו ובת דודתו ואלו מהוות את הקבוצה שנייה. קבוצה שלישית של חוקרים ואנשי משטרה.

2. ההגנה מצד שני מסתמכת על עדות הנאשם, סתירות ותמיהות העולות מעדי התביעה וממצאים שנמצאו בזירה.

3. למרות חלוקה זו, היות שמבחינה כרונולוגית העידה ראשונה אמו של המתלונן ומכיוון שאין מחלוקת כי היא בריח חיוני במארג עדי התביעה, אתחיל בהבאת דבריה הרלבנטיים לפרק זה.

עדת תביעה 1 – אם המתלונן

4. העדה העידה ביום 15-12-2024. תיארה בקווים כללים את אישיות בנה, הרקע ממנו מגיע, ולב עדותה נגע ליום האירוע. היות ומספור ההקלטה התייחס לכל מועד בנפרד הרי שכל מספר עמוד כאן מתייחס למועד זה בלבד אלא אם צוין אחרת.

סיפרה כי "XXX בד"כ לא נפגש עם חברים" וכי הוא והנאשם למדו ביחד וביום האירוע "חיכיתי לו שיחזור בשביל לצאת לאירוע" (עמ' 3 ש' 10-12).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

- 1
- 2 5. תיארה כי בנה (המתלונן) נכנס "נסער ומתנשף" ואמר לה כי "XXX ניסה לאנוס אותי" (ש' 16), תיארה
- 3 כי שאלה שאלות בצמצום כי "לא רציתי ללכלך...רציתי שהגרסה תהיה מול שוטר חוקר" (ש' 19).
- 4
- 5 6. אציין כבר **עתה** כי טענתה להעדר שאלות מצידה לא עמדה אל מול עדותה שלה – עוד אציין כי דווקא
- 6 על רקע הרגישות הנטענת למצבו של בנה, תשובתה כי "לא רצתה ללכלך" לא השתבצה באופן טבעי
- 7 עם התנהגותה כפי שהיא עצמה תיארה.
- 8
- 9 7. הנה מגיע הביתה קטין פחות מגיל 13 ומספר כי נאנס על ידי פלוני וכי הגיוני כי לא ידרוש כל הורה
- 10 בשלומו של הקטין, באשר עבר עליו, בבדיקת גופו – אך טבעי הדבר כשם שלא טבעי לנהוג בדרך אחרת
- 11 מנימוק של "חשש מזיהום".
- 12
- 13 8. נדמה כי העדה מנסה לאחוז המקל בשני קצותיו – להדגיש כי עדות בנה אינה מזוהמת וללכת בתוואי
- 14 הגיוני של התעניינות בדברים שמספר לה בנה כשהוא נסער...
- 15
- 16 9. והנה בהמשך העדות כאמור צצות אכן שאלות נוספות אותן הציגה לבנה. מספרת כי בנה היה "רועד
- 17 ובלחץ" והיא ניסתה להבין האם הייתה תדירה (ש' 37).
- 18
- 19 10. **בעמ' 4** ש' 7 מספרת כי שאלה **היכן** היה האירוע, והבינה כי מדובר בבית נטוש, "בית מפחיד" (ש' 9).
- 20
- 21 11. תיארה כי הנאשם הגיע מתנשף ומיוזע, עלה לקומה שלישית ואמר לה "בבקשה אל תסבכי אותי" (ש' 22)
- 22 וכי היא נתנה לו את מספר הטלפון שלה ואמרה לו שהוריו יצרו עימה קשר (ש' 27).
- 23

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

12. בחקירה נגדית עלו נקודות נוספות – בעמ' 6-7 ש' 29 עד 39 תיארה כי הנאשם למד עם בנה, וכי עת
היה בנה בכיתה ג' כבר אז היה הנאשם מכה בו ותיארה אירוע בו היכה בו אל מול עיניה ולמרות
נוכחותה. בעמ' 8 ש' 23 מציינת ש"הפתיע אותה שבשבוע האחרון התחברו" הנאשם ובנה.

13. בעמ' 9 ש' 15 מציינת כי התקשרה לבנה, בהמשך מסכימה כי יתכן והשיחה בטלפון הייתה כשעה לפני
ששב הביתה (עמ' 11 ש' 6) ומתארת כי בשיחה "הוא היה נשמע בסדר" (ש' 10).

14. בש' 32 עולה כי ידעה שבנה מעשן סמים אחרי גיל 12. טענה כי בנה אושפז בבית חולים XXX בשל
המקרה וכי **אין לה** סיכום האשפוז (עמ' 12 ש' 6 ו-22) – כאן אציין כי טרם החלה פרשת התביעה
ביקשה ההגנה מסמכים רפואיים הנוגעים למצבו של המתלונן ולבסוף הועבר מסמך דל פרטים והעדה
עמדה על כך שלא יועברו מסמכים נוספים.

15. ציינה כי "רק אתמול שמעה שלפני שנה" בנה פגש בנאשם (עמ' 14) וכי בנה לא ידע על ההליך המשפטי
המתנהל.

16. עמ' 16 ש' 24 **מציינת כי לא ידעה שאת המפגש ביום האירוע יזם בנה**, נשאלת מדוע ביקשה שבנה
יעיד ללא נוכחות הנאשם שכן אין בו כל פחד מפני הנאשם.

17. בהמשך בעמ' 23 נשאלת לגבי התקפי זעם שיש לבנה – העדה מתחמקת מהגדרת התקפי זעם אך
כשנשאלת אם התקפי הזעם החלו מאז האירוע עונה בחיוב, או אז מגדירה היא התקפי זעם (ש' 20)
ובעמ' 24 מאשרת כי היו לבנה התקפי זעם גם לפני האירוע.

18. בעמ' 33 עולה כי המתלונן אף שתה בירה ביום האירוע ועוד נטען על ידי הסנגורית כי סיפר במשטרה
כי אף עצר לקנות ממתקים בטרם שב לביתו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

19. בש' 37 שוב עולה כי שאלה את בנה לפרטי האירוע ולרקע ובנה אמר לה כי פחד שהנאשם "יוציא סכין".

20. בעמ' 35 ש' 23 חוזרת על כך שבנה היה "נסער ומתנשף" ואז נשאלת מדוע לא תיארה תיאור זה בהודעתה במשטרה. העולה מעמ' 37 ש' 1 כי זו פעם ראשונה שמתארת את בנה חוזר באופן זה מהמפגש עם הנאשם.

21. בהמשך נשאלת כיצד זה לא הטיחה בנאשם שהגיע אל ביתה דברים קשים ביותר ומציינת כי נהגה באיפוק (עמ' 37 ש' 13-15)

22. הנה כי כן תיארה את מצבו הרגשי של בנה כשחזר מהאירוע, מצבו הרגשי של הנאשם, דבריו של בנה, דבריו של הנאשם, רקע על יחסי הנאשם ובנה ורקע כללי לגבי בנה.

23. כעולה מעדותה, לא ידעה כי בנה יזם המפגש באותו היום, לא ידעה כי עלה נושא סמים במפגש, לא ידעה כי שתה בירה ולא ידעה כי עצר בדרכו לאחר האירוע וקנה ממתקים וכן הבינה כי יחסי הנאשם ובנה חודשו באותו השבוע (עמ' 8 ש' 23 כאמור).

עדות המתלונן - XXX

24. ניכר היה כי המתלונן מעיד מדם ליבו. כבר עתה אציין כי מעבר להנחיית סעיף 2 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א - 1971, כי "הכל כשרים להעיד", הרי שהמתלונן העיד בצורה ישירה, עניינית, התייחס לגופם של דברים, ידע גם "להגן" על עצמו במקרי צורך (למרות שהחקירה התנהלה בצורה הגונה ובלתי

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

פוגענית), ידע לתאר בלשונו דברים ואין כל בסיס לטעון כי מדובר במתלונן המוגבל ביכולותיו לכאן או לכאן – יצויין כי בסופו של יום, מעבר למסמך הראשוני שהוגש לגבי מצבו (ת/14) לא הונחה בפני כל חוות דעת נוספת שיש בה להטיל דופי ביכולותיו או לגרוע מיכולתו ליתן עדות בבית המשפט. עוד אציין כי מצאתי את המתלונן אמין בחלקים נרחבים מדבריו, ידע הוא להסביר ולנמק וליתן סימנים אך היו נקודות בהן חשתי כי הוא עצמו מחפש ומנסה לספק הסברים מתוך חוסר בטחון או ידיעה לגבי פרט כזה או אחר.

25. בטרם אמשיך ואתייחס לניתוח עדות המתלונן, שאין מחלוקת שהיא היא העדות המרכזית בתיק זה שם אני לנגד עיני את **גילו בזמן האירוע** – כבן פחות מגיל 13 שנים בלבד.

26. הפסיקה התייחסה רבות לפערים וסתירות בעדות אשר יכול וינבעו מגילם של מתלוננים, בעיקר בעבירות מין ולכן דברים אלו ישמשו לי הן כמסד והן כטפחות עת בא אני למסוק מסקנות לעניין עובדות התרחשות הדברים במקרה שלפני – כך **בע"פ 3619/14 פלוני נ' מד"י** [פורסם בנבו] בפסקאות 16-18 (3.9.15) נכתב כי "בתי משפט הכירו בכך שעדותם של קורבנות עבירת מין מתאפיינת בכך שדברים מתערבבים זה בזה, קיים חוסר בהירות בשאלה מה קדם למה..." בית משפט שם מפנה **לע"פ 9806/05 פלוני נ' מדינת ישראל** – ואציין כי בתיק זה מדובר על רצף אירועים שנמתח על פני 25 שנים (מכאן שאכן לא ניתן לדייק בתיאור הזמנים) וכן **לע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל** שם זוכה המערער - מדובר בבת 25 שהגישה תלונה על אירועים שאירעו עת הייתה כבת 4 עד 10.

27. עוד אפנה **לע"פ 30/15 פלוני נ' מד"י** [פורסם בנבו] (20.4.16) שם נכתב כי לאור מאפיינים יחודיים לעדות קטינים, אין לי משקל משמעותי לסתירות פריכות או "חללים" המתגלים בעדויותיהם, זאת כל עוד הערכאה הדיונית השכילה לבחון בקפדנות רבה את עדותו של קורבן הרך בשנים ואיתרה בהם

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 "גרעין אמת" מבוסס ואמין. אציין כי שם דובר במתלוננים הקרובים לגילו של המתלונן שכאן אלא
2 שבוצעו בהם מעשים מגונים רבים וקשים לאורך שנים רבות.

3
4 28. אם כך לא נסתרה מעיני ההנחייה לגבי אופן בחינת עדות קורבן מין – אציין כי במקרה שלפני, אין
5 מחלוקת כי דובר במקרה חד-פעמי על כל הנגזר מכך בהשוואה לפסיקה בבחינת סדר האירועים,
6 השתלשלותם ואופן ביצוע המעשים.

7
8 29. שנית – יש להדגיש את הזמן שחלף בין האירועים הנטענים ועד ליום בו הגיע המתלונן להעיד בבית
9 המשפט. מדובר בפרק זמן של למעלה מארבע שנים – יש בכך לפגוע בזיכרוננו של כל אדם לא כל שכן
10 קטין ובוודאי ובוודאי כזה שבוצע בו (לכאורה) מעשה מיני.

11
12 30. לב האירוע הוא הנגיעה באיבר המין. המאשימה מייחסת למעשה זה כממלא את דרישות הסעיף המיוחס
13 לנאשם – מכאן שברור שיש לעשות חריש עמוק שתי וערב על עדות המתלונן בנקודה זו.

14
15 31. עם זאת, לא ניתן להסתפק בכך ומעבר לדברים – יש חשיבות לרקע ממנו הגיעו המתלונן והנאשם
16 לסיטואציה הנטענת.

17
18 32. תחילה לסקירה כללית של הדברים הרלבנטיים – המתלונן בחקירתו הראשית מגולל את התרחשות
19 האירועים באותו היום. עדותו החלה ביום 15/12/25 (בנוכחות אימו שסיימה להעיד).

20
21 33. תחילה עמ' 40 ש' 12 מציין כי **אכן הוא היה זה שהתקשר לנאשם ויזם** המפגש (זאת למרות שלטענתו
22 בהמשך הנאשם כבר שוחח עימו שיחות בנושא מיניות). עוד מציין כי הוא היה זה שהלך עד סמוך לבית
23 הנאשם.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

34. סיפר כי עישנו סיגריה ודיברו על דברים מיניים. מספר כי הנאשם הציע לו לשחק "שליפות" כשהכוונה לשליפת איברי מין הדדית ומשם זה "התדרדר" כלשונו להצעה של הנאשם כי יבצע בו מין אנאלי (ש' 27), "לא הסכמתי, כמובן שלא הסכמתי" (הדגשה שלי – ב.ק.). הנאשם המשיך לדבר על מיניות ואז הנאשם ביקש לקרוא לבחורה והוא סירב. "לא הסכמתי שיביא בחורה ואז הלכנו לבד, הוא רצה שנלך לבד..." (אלא שכבר אציין כי דווקא הנאשם ביקש לצרף אליהם בחורה...), מספר כי "שתינו בירה" (ש' 36). ועוד מוסיף בש' 37 כי הנאשם לעס גת.

35. מתאר בהמשך את ההגעה אל הבית הנטוש והנעשה בין כתליו. בעמ' 41 מתאר כי הנאשם "שם פורנו" בטלפון הנייד שלו ולאחר מכן גם בטלפון שלו (של המתלונן). הוריד לעצמו מכנסיו וביקש כי המתלונן יעשה כך גם הוא, "הוא בא והוריד לי" (הדגשה שלי – ב.ק.). בש' 15 "הוריד לי את המכנסיים ואת התחתונים התחיל לאונן התחיל להביא ביד, אח"כ אני כבר זועזעתי ממה שהיה (ש' 16-17 – הדגשה שלי – ב.ק.) הלכתי להשתין שנייה בצד (הדגשה שלי – ב.ק.) הוא ניסה לגעת בי, מה זה ניסה נגע אבל העפתי לו את היד וזה היה נגיעה אבל הזזתי את היד התקפלתי כזה והזזתי לו את היד..."

36. יצוין כי בחקירתו הראשונה של המתלונן, ת/16 הוא מדגים תחילה מגע על ברכו – מהתבוננות בקלטת החקירה ת/17, ניתן לראות כי הוא מדגים על ברכו (בהערת אגב שכוחה יפה לכל התמלילים שהוגשו – ראוי מדי מספר עמודים לציין לאיזו נקודת זמן בתוך החקירה מתייחס התמליל – כך קל יותר לאתר את המקום המקביל כך שהיכן שכתוב "מדגים", יכול הצופה לראות את הקטע התואם). בהמשך הוא מדגים שוב על ברכו אך מציין בפירוש כי הוא מדגים את הנגיעה באיבר מינו (ואף מצביע עליו) כך שאין סתירה בין הדברים אלא שיש לציין שהתנועה שמדגים המתלונן בשתי הפעמים הללו היא תנועת לפיתה ואחיזה ולא נגיעה. ראה עמ' 15 ש' 34-27 בת/16 ובהתאמה דקה 53 ו51 שניות בקלטת ת/17.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

2 37. חזרה לעדות המתלונן בבית המשפט - לשאלתי בש' 21 "היכן נגע הנאשם" ענה: "באיבר המין, **ניסה**
3 **לגעת**" (ש' 22) ובהמשך בש' 24: "**ניסה לגעת שם, כאילו נגע** ואז העפתי לו את היד **אחרי שהוא**
4 **נגע** זה חשוב לי לציין" ושוב בהמשך (ש' 30): "**ניסה לגעת בי וראה שלא מצליח לו**, אז הוא המשיך
5 עם הפורנו" (הדגשה שלי – ב.ק) ו"בסופו של דבר הוא גמר" (ש' 32).
6 הנאשם שאל אותו שאלות אך הוא התבונן בנייד (ש' 36).

7 38. בעמ' 42 תיאר כי הנאשם נשכב על הספה ושאל את המתלונן אם הוא רוצה למצוץ לו "ואני כמובן לא
8 הסכמתי" (ש' 1-2). באותו עמוד בש' 5 מציין כי הוא חושף פרט **שלא חשף עד היום** לפיו **הסכים**
9 לבצע בנאשם מין אוראלי באם הנאשם יבצע בו תחילה מין אוראלי אך הנאשם דחה הצעה זו. יצוין כי
10 בהודעתו במשטרה **ת/16** מיום 4/6/2020, ציין כי מיד סירב להצעה זו ואינו מתאר כל חילופי דברים
11 בנושא. (ש' 33-34 עמ' 4, ש' 15-16 עמ' 5, ש' 6-14 עמ' 7).

12

13 39. בש' 12 מתאר כי הנאשם "המשיך להביא ביד ואחרי 2 – 3 דקות הוא גמר" (ש' 13).

14

15 40. מציין כי הלכו יחדיו לקיוסק (לאחר האירוע) ושם אמר לו הנאשם שלא לגלות דבר ממה שאירע (ש'
16 19) – אציין כי בת/16 מציין כי קנה ממתקים בקיוסק לאחר האירוע בטרם שב אל ביתו.

17

18 41. סיפר כי בדרך לביתו התקשר וסיפר לבן דודו (ש' 23). תיאר כי הגיע הביתה, הוריד את התיק בו היו
19 גם כלי עישון (כעולה המפגש נערך לאחר יום לימודים של המתלונן), החליף בגדים, אימו ישבה באותה
20 עת במרפסת.

21

22 42. **כבר כאן ניתן להסיק כי תיאורה של אימו עת הגיעה הביתה נסער ונרגש ומייד אמר לה כי הנאשם**
23 **אנס אותו שונה מתיאורו שלו.**

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

43. המתלונן מתאר מערכת פעולות שלמה אותה ביצע בטרם סיפר לאימו, לרבות החלפת בגדים, עוד נציין כי לא חזר מידית אל הבית אלא עצר כאמור בקיוסק וקנה ממתקים כעולה כאמור מדבריו בת/16, ש' 34-1 עמ' 8-9. אף על פי כן, בחקירתו הנגדית לא זכר כי כך פעל (ש' 31-30 עמ' 84).

44. כידוע למצבו הרגשי של קורבן עבירה חשיבות רבה - גם אם בתיק זה איני נדרש דווקא לחיזוק בדמות ראיות סיוע אלא לנימוק מכח סעיף 54 (ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א - 1971, הרי שיש בדברים משום לסייע לבית המשפט בניסיון למצק את הכרעת הדין.

לעניין זה ראה ע"פ 2544-17 פלוני נ' מדינת ישראל (2019), פס' 13-14:

"הפסיקה עמדה על כך כי "מצבו הנפשי של קורבן בסמוך לאחר ביצוע העבירה שבוצעה בו או בשעה שהוא נדרש להתייחס לאירוע הקשור למעשה וכך להעלות מחדש בתודעתו את האירוע הטראומטי יכולים לשמש כראיה אובייקטיבית שיש בה כדי לסייע לעדותו "

(ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו [בפסקה 82 והאסמכתאות שם (13.1.2014) גם אם מצבו הנפשי של נפגע העבירה לא בא לידי ביטוי בסמוך לאירוע

הפלילי, ניתן לראות בו סיוע לעדות, כל עוד יש הסבר סביר לשיהוי בביטוי החיצוני של הזעזוע הנפשי (עניין פלוני, בפסקה 34)....

הפסיקה עמדה על כך כי מצבו הנפשי של נפגע העבירה אינו "נתון לשליטתו" (ע"פ 3619/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 19 (3.9.2015)). וכפי שאמרתי

במקום אחר:

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 [...] אך לצד המאפיינים המשותפים לכלל הקורבנות, אנו מוצאים
2 התנהגויות ייחודיות לכל נפגע ונפגע. יש קורבנות הזוכרים במדויק
3 לפרטי פרטים את המעשה ויש קורבנות שחלק מהפרטים
4 מטושטש בזיכרונם. יש קורבנות שבעקבות גילוי העריות
5 מתדרדרים בלימודים ומפתחים הפרעות התנהגות, ויש כאלו
6 המתפקדים היטב בחיי היום-יום ואף מצטיינים בלימודים. דומה
7 כי לכל תופעה ניתן למצוא את התופעה הנגדית [...] ("ע"פ
8 [5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל](#), [פורסם בנבו] בפסקה 89

9
10 (20.10.2010)

11
12 45. והנה אל מול תיאורה החד משמעי של האם, תיאור שעולה לראשונה בבית משפט, עומד תיאור סותר.

13
14 46. בהמשך לעדותו הראשית ומשנשאל על ידי ב"כ המאשימה, מתאר כי "קפא במקום" כשהופשט אך לא
15 כאשר ניסו לגעת בו (עמ' 43) ומתאר: "הוא בא כביכול לשים את היד שלו (ש' 13) נגע פה טיפה העפתי
16 לו את היד והתקפלתי ככה" (ש' 14 - דגש לא במקור)

17
18 47. לשאלה מה עשה בזמן שהנאשם אונן (ש' 19) ענה "הייתי בטלפון, אמרתי כבר כמה פעמים" (ש' 20).

19
20 48. בש' 24 מוסיף פרט חשוב – מתאר כי הנאשם ניגב את הזרע הנפלט עם ריזלה (נייר גלגול). דברים
21 אלו אמר גם בת/16 והן בת/18, שנערך בזמן הצבעה בבית הנטוש.

22
23 49. משנאמר לו (עמ' 44 ש' 11) כי בריזלות לא נמצא כלום אמר "יתכן שאלו לא אותם ריזלות".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

50. בעמ' 45 ש' 7 מציין כי פחד שמא הנאשם מצויד בסכין, בהמשך (ש' 23-19) מתאר כי לנאשם אכן היה סכין שכן הוציא חפצים ממכנסיו לרבות סכין.

51. בש' 28 מציין כי אחרי המקרה "הרגיש טיפה" שפגעו בכבודו העצמי.

52. בעמ' 46 מתחילה תקירתו הנגדית - מציין כי שמע על הנאשם שמסתובב הוא עם סכינים על גופו וביצע בעבר דקירות עוד קודם לאירוע (עמ' 47 ש' 26), בעמ' 49 מאשר כי בא ודיבר עם הנאשם לאחר האירוע וכן מציין שיזם שיחת טלפון אליו ביום האירוע.

53. בעמ' 52 למטה מאשר כי נפגש עם הנאשם גם יום קודם לאירוע ולא היו כל הצעות מיניות (עם זאת בחקירה ראשית בעמ' 40 ציין כי הוא נפגש עם הנאשם כמה פעמים כשב- 2-3 פגישותיהם האחרונות החל הנאשם לשוחח עמו על מיניות). זאת ועוד בת/16 טוען כי גם יום קודם היו שיחות בוטות על מיניות לרבות שאלות של הנאשם לגבי איבר מינו - עמ' 18 ש' 10-11.

54. באותו עמוד עולה כי אכן שתו בירות ביום האירוע (הנאשם והוא) ולא רק זאת אלא שהוא עצמו יזם הדברים והוא אשר ביקש מהנאשם כי ירכוש עבורו בירה. לנקודה זו מספר השלכות - תחילה לא ברור תחילה מתי נשתו הבירות שכן אומר הוא בתחילה כי זה היה "בחזור" (בעמ' 53 ש' 22) ובהמשך (עמ' 55 ש' 24) מציין כי שתו "בדרך לשם", אך אין מחלוקת כי הסתיר הדברים מאימו.

55. מכאן שהיטב יודע הוא שלא לתאר את מלוא התמונה ולהשמיט פרטים שבהבנתו (כבר אז בגילו) יכול ויפגעו בו או בדבריו או שיביאו עליו כעס, עוד יש לזכור כי יכול ולשתייה תהיה השפעה על התנהגות ו/או פירוש התנהגות לא כל שכן של ילד בגיל כה צעיר כפי גילו וזאת בפרט לאור העובדה כי טען שזו לו פעם ראשונה בה הוא לוגם בירה (ש' 37)... "שתיתי כמה שלוקים הגעיל אותי שמתי את זה בצד..." במקום אחר מציין כי שתה לפחות מחצית מהבירה (עמ' 19 שורה 39).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

56. עוד ניתן להסיק כי המתלונן אינו "חלש" אל מול הנאשם וכי יודע הוא "להפעילו" כמו כאן בבקשה כי יקנה עבורו בירות. ראה תת פרק ליחסי הכוחות בין השניים.

57. כן עולה כי מלבד לבירות נתן המתלונן לנאשם גם סיגריות (עמ' 54), "יש מצב סיגריות אני מעשן כבר הרבה זמן" (ש' 6) ואז "אני הבאתי לו זה לא שהוא קנה לי" (ש' 7). גם הנאשם אקדים ואומר מציין כי המתלונן נתן לו סיגריות לבקשתו.

58. ועוד עולה פרט נוסף – **גם סמים** הוזכרו ועורבו – המתלונן טוען כי לא רק שזו הייתה פעם ראשונה בה חווה שתיית בירות אלא זו הייתה גם פעם ראשונה בה ביקש לחוות עישון סמים (בנקודה זו יש לזכור כי אימו מתארת שבנה משתמש בסמים כבר מגיל 12) והנה טוען המתלונן כי מדובר בפעם ראשונה (ש' 29-30).

59. בהמשך נשאל לגבי יציאתו להטיל מימיו ועומד על סדר הדברים (עמ' 57 למטה) ובעמ' 58 ש' 18 אומר "הוא **ניסה** לגעת בי לפני שהוא התחיל לאונן" (דגש אינו במקור) – אתייחס לדברים בהמשך שכן באופן ברור מציין המתלונן **ברוב המכריע** של הפעמים בהם הוא מתייחס לאירוע כי הנאשם "ניסה" לגעת בו ולא ברור מדוע מתאר הוא כך פני הדברים ולא פשוט "נגע" במידה וכך היה.

60. עמ' 59 – **תיאור הורדת המכנסיים** – לטענת המתלונן הנאשם ישב לידו ואז מבלי לקום הפשיט ממנו את מכנסיו ותחתוניו – רבות נטענות טענות בנושא זה "הכיצד יתכן כי נאשם ביצע כך וכך" טענות הנוגעות ליכולת הטכנית לבצע הדברים.

61. אציין כי בעניין זה למרות שקיימות תמיהות כיצד זה יכול היה הנאשם להפשיט המתלונן כנטען מבלי שקם ממקומו, הרי **שעל פניו** איני מתייחס לדברים כנקודת תורפה מרכזית בתיאור המתלונן עניין זה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

לא זו הבעייתיות המרכזית הקיימת כאן. תיאור שכזה אינו עומד בסתירה ישירה לתרחיש אפשרי. אלא
שכאן המתלונן **מדגים מספר פעמים** כיצד הנאשם יושב לצידו ומפשיל את מכנסיו ותחתוניו – כאמור
אין זה דבר בלתי אפשרי אלא שהמתלונן מדגים בצורה מפורשת כיצד שתי ידיים אוחזות – אחת בכל
צד של בגדיו (מכנסיו ותחתוניו) בעוד שהוא ישוב ומפשילות אותם כשעל פניו נדרש האדם שעושה זאת
לעמוד (או לשבת) מולו – בת/16 נכתב כי הוא "מדגים" עמ' 13 ש' 24 - מצפייה בקלטת ההודעה
(ת/17) בדקה 44.00 של ההודעה ניתן לראות במפורש הדגמה זו הדגמה עליה חוזר שוב ב1:11:41
(שעה אחד עשרה דקות וארבעים ואחת שניות). ויש לציין כי בביקור בבית הנטוש שארע ביום
11/6/2020, ת/18, מתאר זאת שוב (דקה 13.30 בסרטון).

כפי שאפרט בהמשך, קיימת בעייתיות נוספת בנקודה זו והיא גדולה מזו שכאן.

62. בעמ' 60 ש' 2 נשאל המתלונן **מדוע חזר** הוא לחדר לאחר שהטיל מימיו – זאת בפרט לאחר שהנאשם
כבר התפשט, הוא כבר חזה בסכין שהייתה טמונה בכליו של הנאשם ואף לפי טענתו כבר הפשיט אותו
המתלונן? הכיצד לאחר כל אלו הוא שב לחדר המאיים. ואפנה כאן לפיסקה 35 שם ציין המתלונן כי
היה "מזועזע" עוד בטרם יצא להטיל מימיו.
אציין כבר עתה - אין למתלונן תשובה שהניחה את דעתי גם בשכלול חלוף הזמן והן בשכלול עובדת
היותו אז קטין – שכבר הומחש כי יודע לעמוד על שלו, אינו נשלט על ידי הנאשם, שותה אלכוהול,
מעשן ויתכן שאף מעשן סמים. זאת ועוד – בהמשך החקירה מספק המתלונן תשובה מורכבת ביותר כפי
שאתייחס אליה בהמשך.

63. בש' 19 נשאל מדוע לא סיפר עד היום כי יצא להטיל מימיו ועונה כי הדבר לא נראה לו רלוונטי - אם
כך וכי מדוע בחלוף ארבע שנים הדבר נראה לפתע רלוונטי? לא ברור.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

64. בש' 30 הוא מוסיף: "הרמתי את המכנסיים והלכתי להשתין" – יש לזכור כי בנקודה זו כאמור הנאשם
1 כבר צפה בפורנו, איבר מינו "בחוק" והוא אף מאונן – כל זאת מדברי המתלונן עצמו.

65. סימני השאלה מתרבים בעמ' 63 עת לא זוכר המתלונן האם הנאשם הוריד מכנסיו (של הנאשם עצמו)
2 עד ברכיו או עד קרסוליו, חוזר על כך כי הנאשם ישב לצידו והפשיל לו מכנסיו ותחתוניו (ש' 14-13).
3 אציין כי בת/16 אומר כי הנאשם השליך את תחתוניו ומכנסיו על הרצפה (עמ' 14 ש' 2) מכאן שהיה
4 עירום לחלוטין בפלג גופו התחתון.

66. בעמ' 72 ש' 30 מציין כי הנאשם לא הציע לו בעבר משגל אנאלי ודובר בהצעה מרתיעה ביותר. (דבר
5 ששוב מקשה על הליכתו לבית הנטוש, חזרתו לחדר ובכלל על הסיטואציה ומצד שני הציג את המתלונן
6 שוב כמי שיודע לעמוד על שלו ולסרב).

67. יש לזכור כי הן בעדותו בבית המשפט (עמ' 42 ש' 14-16, עמ' 84 ש' 16-18) והן בת/16 (עמ' 3 ש'
7 19 ו-25, עמ' 7 ש' 32) ציין המתלונן כי כשהחליט לעזוב הבית הנטוש וללכת אל ביתו - פשוט עשה
8 כן, הנאשם לא מנע זאת בעדו בכל דרך.

68. בהמשך מציין כי חידש יחסיו עם הנאשם מזה כחודשיים (עמ' 73 ש' 37) – כזכור המשיבה יודעת על
9 חידוש הקשר רק בשבוע שקדם לאירוע, שוב הדבר מצביע על יכולתו לסווג המידע שמעביר לאימו.

69. בעמ' 75 ש' 29 אומר: "כשהוא בא לגעת לי בכולבול העפתי לו את היד" – (דגש אינו במקור) שוב
10 ללמדנו על ניסיון אליבא המתלונן עצמו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

70. בעמ' 76 ש' 5 "יש מצב שצעקתי עליו" – ושוב עולות תמיהות - היכן הדחיפה המתוארת בכתב האישום, היכן המשיכה המתוארת? היכן כל המתואר בשתיים וחצי השורות האחרונות בסעיף העובדות של כתב האישום?

71. בעמ' 77 אומר המתלונן במפורש כי עוד לפני שיצא להטיל מימיו "הוא נגע לי" (אחת הפעמים הבודדות שבהם מתאר זאת כך – ברוב המקרים של הפעמים בהם הוא מתייחס לנגיעה הוא מתאר תחילה ניסיון. מלבד לכך קיימת פעם אחת נוספת בלבד (עמ' 43 ש' 13).

72. ושוב נשאלת השאלה על ידי באת כח הנאשם מדוע אם כך שב לחדר – אם כבר ארע הנורא מכל, הנאשם התפשט, הפשיטו, אונן, נגע באיבר מינו מדוע חזר ושוב לחדר וכאן ניתנת תשובה שיש בה ולה השלכות על ניתוח הממצאים הראייתיים בתיק:
"חיכיתי אולי יקרה עוד דברים שעליהם אוכל להפילו בבית משפט סבבה..." (עמ' 77 ש' 36).

73. לטענתו הבין שלא יישאר עוד עם הנאשם וחשב שאם יראה את הנאשם "גומר", אז "יש לי על מה לבוא לבית משפט"..."וכן "ואם אני אלך באמצע אין לי על מה להרשות אותו (כוונה להרשיע – ב.ק) אין לי מה לעשות. אין לי מה לעשות עם העניין..."

74. אציין כי תשובת המתלונן בנושא זה הפתיעה, דומני, את כל הנוכחים. לשאלת בית המשפט הספציפית: "זה מה שחשבת אז" עונה המתלונן במפורש: "כן" (עמ' 78 ש' 11).

75. המתלונן מחזק הסברו זה ואינו נסוג ממנו – ראה עמ' 78 למטה וכן עמ' 79 - הוא חוזר על ההסבר ומוסיף כי רצה לאסוף ראיות מפלילות "כדי שהנאשם שהוא אולי פדופיל לא יעשה זאת לאחרים".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

76. בעמ' 79 ש' 6 : "חזרתי בשביל לראות אם יהיו עוד דברים ואם כן על מה אני יכול להפיל אותו כי הוא יכול ללכת לילדים קטנים ולנסות להשכיב אני לא רוצה שזה יקרה ללא יודע, לבן דוד שלי הקטן לדוגמא..."

יצויין כי החל מעמ' 83 ש' 10 הוחלפה הסנגורית במתלונן בתמלול פרוטוקול הדיון, והיכן שרשום העד מדובר בדברי הסנגורית ולהיפך.

77. המתלונן טוען (עמ' 83) כי ישב כחמש דקות מופשל מכנסיים ותחתונים, כך גם בת/16 (עמ' 7 ש' 30)

78. בעמ' 91 מתייחס לנגיעה בש' 10 : "אחרי שהוא ניסה להוריד לי את המכנסיים וניסה לגעת בי"

המתלונן חלה ולא ניתן היה לקיים שתי הישיבות הבאות וחקירתו חודשה ביום 22-01-25.

79. בעמ' 7 סיפר כי הוא מעודכן כל הזמן לגבי ההליך המשפטי (זאת בניגוד לדברי אימו)

ואז אז בעמ' 8, ש' 21-23 - מבקש המתלונן כי דבריו והסברו מהישיבה הקודמת, מדוע המשיך לשהות בחברת הנאשם ורצונו לאסוף עוד ראיות מפלילות – ימחקו.

וכך אומר הוא בהאי לישנא: "על זה שעשיתי את זה בשביל לראות מה הוא יעשה, אתה זוכר

מה אמרתי? שאמרתי באותה זה, אז את זה אני מבקש כאילו למחוק אם אפשר, אם לא גם כן

בסדר, רק אני רוצה להגיד שהייתי מאוד מבולבל".

80. טוען המתלונן כי היה מבולבל בישיבה קודמת ואעיר כי לא ניכרו במתלונן כל סימני בלבול, ענה הוא

על השאלות שהתייחסו לדבריו, עמד עליהם, פירטם, נימקם והיות והדברים אף מוקלטים ניתן להתרשם

כי אין כל שינוי בקולו כפי שלא ניכר היה כל שינוי בחזותו או במצב בו מצא היה בעת שהעיד ואציין

כי היה חד וממוקד וראה לעניין זה פרק הדן במתלונן כעד.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

81. בעמ' 9 ש' 11 הוא אומר כי החליט לחזור בו שכן **חשב** על הדברים...המתלונן אינו אומר כי הדברים אינם נכונים אלא כי חשב עליהם ומבחינה זו עצם אמירתו הדברים בפעם הראשונה, עצם חזרתו מהם בישיבה שלאחר מכן על רקע ההסבר שנתן יש בהם להעיד כי מחשבתו נתונה לדברים שמעבר לתיאור העובדות גרידא ולמתן תשובות ישירות. המתלונן מודע היטב לתמיהות שעורר הסברו ומבקש לסגת ממנו נסיגה שהיא למעשה **טקטית** – לא עובדתית. יש לדבר משקל בהערכת מהימנות הגרסה כולה וניתוח משפטי של הראיות.

82. יתכן והמתלונן ניסה לספק לעצמו הסבר מדוע שב לחזר אלא שהסבר זה עובר גם דרך שינוי תיאור עובדתי שנתן בעבר – כפי שניתן יהיה לראות המתלונן חוזר בו מההסבר אותו כיניתי טקטי ועובד להסבר אחר במהלכו משנה תיאוריו כך שהתיאור עונה על התמיהות שהועלו.

83. בעמ' 10 מעומת עם הדברים שסיפר לאימו – זאת עת הסביר לה כי פחד פן ישלוף הנאשם סכין – וכאן עולה התמיהה שכן בת/16 (עמ' 17 ש' 9-18) סיפר על לא פחות משלושה סכינים וכי מדוע לא סיפר כי אכן היו על גופו של הנאשם סכינים והפחד היה מוצדק? האין טבעי לציין החשש הערטילאי התגלה כמוצדק?

84. בעמודים הבאים הוא נשאל שוב ושוב לגבי הסכינים וההבדל שבין הסברו לפחדו מהנאשם פן ישלוף סכין לבין טענתו כי הנאשם שלף סכין – בעוד שלאמו ציין רק פחד מסכין, בת/16 ציין שלושה סכינים ובעדותו סכין אחת בלבד...כבר עתה אציין כי איני מייחס כל משקל לאמירותיו לנאשם **בקלטת** שהושמעה לו ובה שיחה בינו לנאשם, לפיה אמר לנאשם כי במשטרה כלל לא הזכיר עניין הסכינים – תחילה – הקלטת לא הוגשה ומשכך אינה ראייה במשפט ואין אפשרות להתייחס לחלקים ממנה. שנית – גם לו היה הדבר אפשרי, אציין כי המתלונן אינו חייב לומר לנאשם דבר, אינו מעיד בפניו בשבועה ואין למסוק משיחה זו דבר מעבר לביצועה.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

85. עדיין ביחס לדברים שאמרה אימו – מציין כי אינו זוכר שיחת טלפון לאימו באותו הערב, שיחה אותה תיארה אימו וסיפרה כי אמר לה ש"XXX ילד טוב" – עמ' 12 ש' 30-33 -
".. לא זוכר את השיחה הזאת ספציפית, כל מה שנאמר בשיחה הזאת, לא זוכר מה היה שם כי אני לא זוכר את השיחה שדיברתי איתה, באמת".

86. בעמ' 19 (ש' 39) ועמ' 20 עולה עניין הבירות והסיגריות – בירות שביקש המתלונן לקנות, בירה או חצי בירה ששתה באותו יום בדרך לבית הנטוש, סיגריות שהיו לו שכן נהג לעשן וניתן לראות כי יחסי הכוחות בין השניים אינם נוטים בהכרח אל המבוגר שבין השניים.

87. כאן עולה נקודה נוספת (עמ' 20-21) – המתלונן טוען כי הנאשם לעס עלה גת (קאת), (עדותו מיום 24-12-25 עמ' 40 ש' 37-38) "לא ידעתי שזה משהו שכביכול מעורר חשק מיני" - לטענתו לא ידע בזמנו על סגולות הגת ולכן לא מצא לנכון לספר הדברים. האם הוסף פרט זה בכדי לחזק את דבריו ולהטיל אור מפליל יותר על הנאשם ועל כוונותיו המיניות? אין ספק כי המתלונן מודע לחשיבות שיש לפרט זה ולכן מעיד עליו (תרתי משמע) אלא שאין הוא יודע אם לעס הנאשם עלה אחד או מספר עלים והגיון הדברים מצביע כי באם גוונים מיניים ליוו המפגש מן הסתם היה הנאשם משוחח עם המתלונן על סגולות אלו של הצמח – שהרי חלקו בירות, סיגריות, יתכן ואף סמים מדוע לא לחלוק לעיסת הגת?

88. בעמ' 22 ש' 7 מתאר הנאשם כי לפני שיצא להטיל מימיו הרים מכנסיו ואף מדגים כיצד הוא מרים את המכנסיים או אז נשאל על ידי הסגורית כי אם כך היו שתי הורדות מכנסיים ותחתונים – ויש לזכור כי הפשלת הבגדים התחתונים מהווה הרקע והבסיס לנגיעה המיוחסת לנאשם באיבר המין מכאן שיש חשיבות רבה לנקודה זו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

89. היות והמתלונן תיאר כי הופשלו מכנסיו עת קפא, הנאשם החל לאונן והוא צפה בטלפון שלו ואז יצא מהחדר, מפנה אותו הסנגורית לדברים (עמ' 22 ש' 8-17), לא לפני שכאמור הרים מכנסיו - הפועל היוצא כי שב לחדר לבוש למשעי - מכאן שאם התבצעה נגיעה רק לאחר שחזר לחדר (וזאת אכן לדברי המתלונן אליהם הוא מופנה בעמ' 23 ש' 15 - "אחר כך" הוא ניסה לנגוע בי"), וזו בוצעה כשהוא ללא מכנסיים ותחתונים, צריכה אכן להתרחש הפשלה נוספת...מכאן שהיו שתי "הורדות" של בגדיו ותחתוניו - מן הסתם מדובר בפעולה שמותירה חותמה וצפוי כי באם ארעה פעם או פעמיים הדבר יתואר בהתאם.

90. בעמ' 24 מסביר בית המשפט למתלונן את שאלת הסנגורית ותמיהתה - המתלונן מאשר (ש' 20) כי הנאשם טרם נגע בו לאחר שהפשיל לו את מכנסיו והוא יצא אכן להטיל מימיו (לאחר שהרים לעצמו מכנסיו) - ראה לעניין זה גם פסקה 35 כאן, כאמור כי היה כבר "מזועזע".

91. או אז עונה המתלונן בשאלה, תשובה בעייתית בלשון המעטה: "אי אפשר לגעת גם אם נכנס (צ"ל "מכנס") למעלה עכשיו?" - דהיינו מציין כי ניתן לגעת באיבר המין גם כשהוא לבוש - ברור כי ניתן לעשות כן וגם מעשה שכזה יהווה עבירה, אך השאלה האם כך ארע? ניתן למסוק כי המתלונן (שוב) מתמודד חשיבתית ולא עובדתית.

92. המתלונן הוא אשר היה בחדר ובסיטואציה - אין הוא מחוייב לספק הסברים תאורטיים אלא תיאור העובדות.

93. הוא מיד נשאל לנושא זה - שכן עד עתה טען כי הנגיעה בוצעה כשמכנסיו ותחתונים מופשלים.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

94. בעמ' 25 הוא חוזר במפורש על הדברים – ומדגים כי הרים מכנסיו ויצא להטיל מימיו ומתאר כי כשחזר
לחדר שוב ניסה הנאשם לפתות אותו בשאלות ולבסוף **נגע בו** (ש' 10) והסנגורית שואלת שאלה
מתבקשת – אבל אתה עם מכנסיים למעלה ותשובת המתלונן לא משתנה: **"וזה משנה? זה משהו
שמשנה"**

95. ונאמר – כמובן כי "זה לא משנה" אבל אין אנו בבחינת תאוריה והגדרה של מעשים מגונים אלא בניסיון
להבין כיצד ארעה הנגיעה הספציפית המיוחסת בו והנה לאחר שקיבלנו תיאור מפורט ביותר ועקבי כי
הנגיעה ארעה לאחר שהופשלו המכנסיים והתחתונים, דהיינו הוא עירום בפלג גופו התחתון, והדברים
אף נקובים בכתב האישום עולה מפי המתלונן עצמו אפשרות אחרת, תיאור שונה.

96. המתלונן שוב מתמודד על דרך של מתן הסבר תיאורטי (וכי לא ניתן לגעת באיבר מינו של אדם לבוש)
תחת פשוט לענות – באם היו שתי "הורדות" אם לאו.

97. ברור כי הדבר מביא לפגיעה בניסיון לגבש מרקם עובדתי בין אם מפליל בין אם לאו.

98. בעמ' 25 ש' 16 מנסה בית המשפט להבין הדברים נכוחה ומסביר למתלונן הדברים ועדיין לא ניתן מענה
אלא "שנייה רק שנייה" ואז עונה המתלונן תשובה שלא ניתן להתעלם מהשפעתה על תיאור הדברים
עד כה (ש' 21): "די בטוח שהיו שתי הורדות, אני די בטוח, די בטוח, שוב פעם, כי אני כן זוכר
שהוא בא לגעת כן הייתי בלי מכנסיים" (הדגשה אינה במקור), בכך הוא "מאמץ" למעשה את "הצעת"
הסנגורית כי היו שתי "הורדות".

99. אלא שבאותה נשימה, לאחר הביטחון שהפגין כי היו אכן שתי הורדות, משנה המתלונן דבריו:

"אני לא בטוח שהיה את השתי הורדות, יש מצב שהוא בא לגעת גם לפני ואז היה את החלק הזה

...." ועוד מציין בעמ' 25 ש' 37 "זה לא נגע כאילו, נגע נגיעה קטנה..." (הדגשה לא במקור)

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

2 100. ומכאן חוזר בו המתלונן וטוען מספר דברים – תחילה כי הנגיעה בו התבצעה טרם יצא להטיל מימיו,
3 זאת כאמור בניגוד לדבריו עד כה, ושנית – מציין לראשונה כי הנאשם ניסה לגעת באיבר מינו **מספר**
4 **פעמים**...מספר כי הנאשם ניסה לגעת בו אך הוא "העיף לו את היד" (עמ' 27 ש' 2) – מדובר בתיאורים
5 שלא בא זכרם לא בת/16 (ומכאן שלא בכתב האישום), לא בעדות הראשית ואף לא ברוב שלבי החקירה
6 הנגדית.

7

8 101. תחושתי כי המתלונן מנסה תוך כדי "בתנועה" ליתן מענים לתמיהות העולות – ניסיון חיים והגיון
9 עומדים בניגוד להעלמת פרטים אלו עד כה – כיצד זה לא תיאר ניסיונות חוזרים ונשנים לגעת באיבר
10 מינו בין אם לבוש בין אם עירום חלקית והדברים עולים רק משמוצבים בפניו סימני שאלה כמפורט?
11
12 102. בעמ' 34 ש' 13 – מאשר כי הוא רוצה לתבוע את הנאשם ולגבות ממנו כסף כפיצוי על מה שעשה לו
13 – אציין כבר עתה כי אין באמירה זו בכדי להצביע על מהימנות הנאשם ולפגוע בה וניתוח הדברים לא
14 יתייחס לאמירה זו שהיא אך טבעית.

15

קבוצה שנייה - עת/3, גב'XXX, בת דודתו של הנאשם

16 103. העדה העידה ביום 22-01.25. בחקירתה הראשית תיארה כי בתחילה שמעה על המקרה ממשפחתה
17 וכי אמה ביקשה ממנה לפנות למתלונן. עם זאת, הוסיפה כי אינה זוכרת במדויק את תוכן השיחה או את
18 אופן הפניה – האם התקשרה, שלחה הודעה או נפגשה עמו (עמ' 39, ש' 22-27). בהמשך, ציינה
19 במילותיה "אם אני לא טועה" ו"פחות או יותר", כי הנאשם הציע למתלונן סיגריות, וכי האחרון סיפר
20 לה כי הנאשם אנס אותו, נגע בו והכרח אותו להוריד בגדים (עמ' 40 ש' 5-9).

21

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

104. בחקירתה הנגדית, תיארה העדה כי היא לא זוכרת מה המתלונן סיפר לה (עמ' 42 ש' 3), אינה זוכרת
אם אמרה לחוקרת את האמת או לא (ש' 12) ואף אינה זוכרת "אם השוטר הייתה בת או בן" (ש' 14).
105. בת/16, תיאר המתלונן כי שוחח עם העדה באמצעות הודעות טקסט (עמ' 20, ש' 12), ואולם, בחקירתו
הנגדית ציין כי אינו זוכר את השיחה עמה או את מועד ביצועה (עמ' 5, ש' 17-21). בחקירתה של העדה
לאחר האירוע, היא נשאלה בנוגע לחילופי ההודעות עם המתלונן, אך ציינה בפני החוקרת כי החליפה
טלפון נייד וכי ההודעות לא גובו - בין היתר משום שהייתה קטנה, וכי "אם היא לא טועה", עברה
ממכשיר אנדרואיד לאייפון (עמ' 43, ש' 1-4), כשלדבריה טענתה לא אומתה על ידי החוקרת.

קבוצת עדים שלישית - חוקרים

עדת תביעה 4 גב' אושרית וייג

106. העדה העידה ביום 25-01-22. במהלך עדותה חזרה ושנתה כי אינה זוכרת את פרטי התיק.
107. העדה לא ידעה להסביר מדוע חקירותיו של הנאשם לא תועדו, חרף החובה הקבועה בדין לתיעוד חקירה
בעבירת פשע (עמ' 46, ש' 1-10). כמו כן, לא הייתה בידה הסבר להיעדר מזכר בתיק המתייחס לכך
(עמ' 46, ש' 38-39). עם זאת, הסכימה כי הדבר מצביע על חוסר תקינות (עמ' 43, ש' 10-12).
108. לא הסבירה מדוע חקירת הנאשם, שבה טען כי המתלונן ביקש ממנו לספק סמים ואף צרך בירה בגיל
12.5, לא הועברה לחוקרת מיוחדת לצורך עימות עם המתלונן (עמ' 47, ש' 33-37; עמ' 48, ש' 7).
לא ידעה להסביר מדוע מידע זה לא הועבר במלואו לחוקרת, אף שהיה ניתן לעשות זאת לאחר חקירת
המתלונן ולפני שפגשה בו בשנית (עמ' 48, ש' 13-14).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

109. לא ידעה לספק הסבר מדוע הפלאפון של המתלונן לא נלקח לבדיקה (ש' 50, ש' 6) וכן מדוע לא ביקשה מהנאשם להביא את הפלאפון לאחר שטען כי אינו ברשותו (עמ' 560, ש' 16).

110. לא הייתה בידה תשובה מדוע לא בוצע חיפוש על גופו וביתו של הנאשם, אף שהמתלונן טען כי ברשותו היו שלוש סכינים (ש' 51, ש' 26). כמו כן, לא ידעה להסביר מדוע בני דודיו של המתלונן, עמם שוחח ביום האירוע, נחקרו רק לאחר שבעה חודשים, וציינה כי כבר לא עבדה בתחנה באותו מועד (עמ' 52, ש' 6). עדויותיהם לא הועברו לחוקרת המיוחדת לקבלת תמונה מלאה (עמ' 52, ש' 21).

111. לא ידעה להסביר מדוע סבתו של המתלונן, אשר נכחה בשיחה בין המתלונן לאמו לאחר האירוע - על פי חקירת אמו - לא זומנה לחקירה, והוסיפה כי אינה יודעת מי גבה את עדותה (עמ' 54, ש' 13 ו-19).

112. העדה ציינה כי נהגה לשאול את הנחקר או את הוריו האם הם מעוניינים לזמן את הסנגור לשיחה לפני חקירה שנייה, ובמידה והתשובה שלילית, לא דיווחה לסנגור ישירות (עמ' 54, ש' 1-3).

עד תביעה 5 מר אסף בזיני

113. העד העיד ביום 25-01-22. תיאר כי זימן את הנאשם לחקירה נוספת, כשבעה חודשים לאחר האירוע, על מנת להטיח בו ראייה חדשה שהתקבלה ולתת לו הזדמנות להסביר את הימצאותה (עמ' 55, ש' 33-35). לדבריו, תפקידו להסביר לנאשם את זכויותיו כפי שנדרש, ולא ליצור קשרים עם עורכי דין או למסור להם מידע על מי נחקר ומתי (עמ' 56, ש' 34-35). עם זאת, החקירה בוצעה בתיאום עם אמו של הנאשם (עמ' 57, ש' 1-2).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

2 114. עוד הוסיף כי, אף שאינו זוכר את המקרה דנן, נוהג להציע להורים להיוועץ בעורך דין לפני החקירה
3 (עמ' 57, ש' 15).

4

5 115. בעניין תיעוד החקירות, ציין כי אינו מתעד את כל החקירות, אלא רק את אלה הנדרשות לפי חוק תיעוד
6 חזותי (עמ' 57, ש' 23–25), וכי במקרים אלו מופיעה התראה במערכת (עמ' 57, ש' 30–32). לא ידע
7 להסביר מדוע חקירתו של הנאשם לא תועדה חזותית, וטען כי יתכן כי הדבר "התפספס" במידה והיה
8 צורך בכך (עמ' 57, ש' 28, 37). עם זאת, הוסיף כי נוהג לתעד בכתב את החקירות, לרבות הבעות
9 פנים ותנועות גוף (עמ' 58, ש' 14–16).

10

11 116. בנוגע לטענה שהטיח בנאשם טענה שקרית בדבר מציאת תא זרע שלו על נייר גלגול, השיב כי התרשם
12 כי הנאשם הוא נער בוגר וחכם, ששותה אלכוהול ומעשן, וכי לא הציג לו עובדה אלא שאל אותו (עמ'
13 59, ש' 14–16, ש' 28–30).

14

15 117. בהתייחס לטענה כי הטעה את הנאשם באומרו כי התקבלה חוות דעת עם ממצאי דנ"א זכרי, בניגוד
16 לחוות הדעת שהתקבלה אשר סתרה את גרסת המתלונן, השיב כי הציג לנאשם את חוות הדעת ונתן לו
17 לעיין בה (עמ' 60, ש' 25). כמו כן, ציין כי בהתאם לנסיבות, חומרת העבירה והאינטרס הציבורי, מותר
18 לעשות "תחבולות" בחקירה (עמ' 61, ש' 17–19).

19

20 118. כאשר נשאל מדוע ביקש מהנאשם לאשר כי הזרע שלו הגיע למקום, בניגוד לחוות הדעת, טען כי העדר
21 זרע בנייר הגלגול אינו שולל הימצאות תא זרע במתחם, וכי הדבר אינו שולל את טענות המתלונן (עמ'
22 61, ש' 35–36; עמ' 62, ש' 4–5).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

119. העד לא ידע להסביר מדוע חוקרת הילדים לא הייתה מודעת לקיומה של הראיה החדשה, חוות הדעת (עמ' 64, ש' 17).

עדת תביעה 6 גב' אוריה אדרי

120. העדה העידה ביום 22-01-25. תיארה כי התחילה לעבוד בתחנת המשטרה אשר חקרה את התיק מספר חודשים לאחר קרות האירוע (עמ' 67 ש' 1), כשלאורך עדותה לא זכרה את פרטי התיק (עמ' 67 ש' 20-1, עמ' 68 ש' 28, עמ' 71 ש' 3, עמ' 1 ש' 23, עמ' 72 ש' 34-33).

121. העדה לא ידעה להסביר מדוע בני דודיו של המתלונן נחקרו רק בחודש פברואר 2021 (עמ' 67 ש' 15-17); מדוע, בעת גביית עדות מבת דודתו של המתלונן, קיבלה את טענתה בדבר החלפת הטלפון, אך לא ביקשה לבדוק את הטלפון שברשותה — אף שבתחילה טענה כי ייתכן שעשתה כן "בסבירות גבוהה", אך בהמשך התברר לה כי אין דו"ח פעולה בנושא (עמ' 68, ש' 4); מדוע גרסתה של בת הדודה לא הועברה לחוקרת המיוחדת שפגשה את המתלונן לאחר מכן (עמ' 68, ש' 21), כמו גם ממצאי בדיקת הד.נ.א (עמ' 73, ש' 34).

122. כמו כן, לא ידעה להסביר מדוע סבתו של המתלונן לא נחקרה; מדוע לא נערך חיפוש בביתו של הנאשם; מדוע המתלונן לא עומת עם הסתירות בגרסאותיו (עמ' 72 ש' 7-3) ועם גרסתו של הנאשם (עמ' 75 ש' 27).

1/1 תת פרק - כישוריו ויכולתו של המתלונן כעד בבתי המשפט

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

123. היות ואימו של המתלונן התייחסה לנתוניו וכך גם המאשימה הרי שלאחר ששמעתי העד והתרשמתי ממנו ישירות, לא יכולות להישמע טענות כי מדובר במי שיכולותיו פגומות ומכאן הסבר אפשרי לסתירות כאלו ואחרות.

124. העד היה רהוט, רהוט הרבה יותר מהנאשם, אוצר המילים שלו נרחב, הוא חד, חכם, חריף, הבין היטב את ההליך המשפטי את הצדדים בו ואת תפקידיהם וידע להביע מורת רוחו במקרים מתאימים.

125. דוגמאות לכך זרועות למכביר בפרוטוקולים של הישיבות בהן העיד, אביא מספר דוגמאות.

126. בעמ' 46 החלה חקירתו הנגדית, כשנשאל מה מערכת היחסים שלו עם ילדים אחרים פנה אל בית משפט: "זה רלוונטי כבוד השופט..." (ש' 27), משציין אירועים מסויים עליהם לא סיפר בעבר הסביר כי "לא מייחס להם חשיבות" (עמ' 54 ש' 17), בעמ' 59 ש' 28 אמר לבאת כח הנאשם: "תנסחי את השאלה אחרת...", בעמ' 73 ש' 4 עד 13, ציין כי סיטואציה בה יש לו חבר הומו אשר מציע לו הצעות מיניות, אך לא מבצע דברים במידה והוא חבר שלו, בעמ' 79 ש' 11 ידע לצטט את החוק, בעמ' 90 ש' 6 ואילך: "המח האנושי זה דבר מאד מפותח..." (עמ' 3 ש' 6 מה 22/1/25 "אני לא יכול לעמוד מאחורי כל מילה שלא אני אמרתי...", בעמ' 51 ש' 1 שואל שאלה מיוזמתו שלו, מאד ממוקד ומרוכז, בעמ' 52 ש' 5: "הסתיימה השאלה, אני יכול להמשיך?"

2/2 תת פרק – יחסי הכוחות בין המתלונן לנאשם –

127. האם אכן בהכרח עצם היותו של הנאשם בוגר מהמתלונן מציב אותו במקום רם ממנו בהיררכיה ביניהם – תחילה יש לזכור כי גם הנאשם היה קטין בעת המפגש (בן 15 ו3 חודשים). באופן טבעי נוטים לייחס, עת קוראים אנו כתבי אישום מסוג זה, השפעה וכח לבוגר לא כל שכן היכן שמדובר בקטינים אל מול בגירים - אלא שכאן לא רק הפרש הגילאים בין השניים הוא כשנתיים וחצי (עם זאת יש להפרש כזה

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

משמעות, שכן אין שנתיים וחצי בין שני קטינים בגילאי השניים זהה לאותו מנעד בין בוגרים) אלא שמהעולה מחומר הראיות לאו דווקא שקיימת היררכית כוחות בה המתלונן הוא החלש והנאשם הוא החזק. יש בכך גם להשליך על ניתוח האירועים.

128. ת/16 – עמ' 2 ש' 13-15 – "כל הזמן בערך אני הולך מכות עם ילדים ורב.. בכללי יש מלא ששונאים אותי אז כאילו הם מקללים אותי ואני הולך איתם מכות".

129. בעמ' 5 ש' 8 מציין המתלונן כי למרות שהוא קטן מהנאשם בגיל, הוא חזק ממנו. "הוא פחות חזק ממני, הוא בן 15".

130. בעמ' 7 ש' 20-21 מתאר המתלונן כי הנאשם התחיל לאונן רק לאחר שלדבריו: "התחלתי לצעוק עליו שם שלא". בעמ' 13 ש' 30 שב ומתאר "צעקתי עליו ואז הוא הפסיק לנסות לשכנע אותי".

131. עמ' 10 ש' 18 מתאר המתלונן יחסיו עם הנאשם בשנים לפני קרות האירוע "היינו בריב כי הוא כל הזמן קילל אותי ואז פשוט הלכתי דפקתי לו מכות ודברים כאלה".

132. בעמ' 14 ש' 33 מציין כי נטל חזרה מהנאשם את מכשיר הטלפון שלו.

133. בחקירתו הנגדית, עמ' 51 ש' 1-10 שלל המתלונן כי פחד מהנאשם לאורך השנים אף טרם קרות האירוע כשלדבריו: "בכללי כל השנים לא פחדתי ממנו. כן הייתי רב איתו וכן הייתי מחזיר לו". ש' 2-3 עמ' 69 הוסיף "לא מפחד מXXX כן? לא מפחד ממנו".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

134. ש' 24-23 עמ' 68 "הוא היה פחות חזק ממני באותם תקופות כן. הייתי ילד שמן בגדול והוא היה ילד טיפה יותר רזה ממני כן הייתי יותר חזק ממנו".

135. עוד עלה, בעמ' 49 ש' 27-30 כי המתלונן פגש את הנאשם ברחוב באקראי, לפני מספר שנים ולאחר קרות האירוע, כשדבריו: "הלכתי לידו ברחוב ירקתי ואמרתי לעצמי בלב בן שרמוטה, מה זה בלב אמרתי את זה בלחש... אמרתי כזה 'טפי בן שרמוטה' לידו".

136. בהמשך תיאר בש' 16-10 עמ' 50 כי היו מקרים בהם היה פוגש בנאשם ברחוב ומקלל אותו.

137. עוד יש לזכור כאמור כי המתלונן מציין (כפי שכבר פורט) כי עזב את הבית כשרצה בכך (ראה פסקה 67).

138. דומה כי יש להתייחס בתת פרק זה לבקשה שהוגשה על ידי המאשימה כי המתלונן יעיד ללא נוכחות הנאשם שכן הוא ירא אותו – עלה כי המתלונן כלל לא חושש מפני הנאשם וגם לא חשש ממנו בעבר – הבקשה הוגשה לבקשת אימו של המתלונן ורואה אני בכך ניסיון נוסף להקצין הדברים ולטעת בבית המשפט דעה קדומה שאין לה בסיס (כזכור הוגשה הבקשה מבלי שונו בה מועדי המקור בשנת 2022 את אמור היה המתלונן להעיד בפני כב' השופטת פרוינד).

3/ת תת פרק - המפגש בין השניים

139. יתכן וישאל השואל האם אכן הציע הנאשם למתלונן הצעות כה מגוונות, הצעות שהיטב ידע המתלונן, למרות גילו הצעיר שיש לסרב להן. אם אכן עמד על שלו וסירב, כיצד זה הגיעו יחדיו לבית נטוש.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

140. המתלונן העיד בחקירתו הראשית כי לאחר שנים של סכסוך בינו לבין הנאשם, השניים השלימו ונפגשו מספר פעמים. לדבריו, במהלך פגישות אלו החל הנאשם לשוחח עמו על נושאים הקשורים למיניות, אולם באותה עת "עדיין לא נדלקה לי נורה אדומה" (עמ' 40, ש' 9-10).

141. אין חולק, כי המתלונן יזם את המפגש ביניהם ביום האירוע - "התקשרתי אליו הרמתי לו טלפון, היה לי משעמם בבית, התקשרתי אליו קבעתי להיפגש" (עמ' 40, ש' 11-12 בעמ' 40). לאחר שנפגשו מתחת לביתו של הנאשם, הלכו יחדיו למתחם בתי ספר סמוך. לדברי המתלונן, גם שם: "הוא המשיך לדבר איתי על מיניות כביכול כמו שהוא דיבר איתי כבר בכל הקשר שלנו מאז שחזרנו לקשר". בנוסף, הוסיף הנאשם להציע לו הצעות מיניות, וביניהן: "לעשות איתו שליפות כביכול.. שהוא יראה לי את איבר המין שלו ואני אראה לו את שלי.. כמובן שסירבתי", "אם אני רוצה שהוא יכניס את איבר המין שלו לתוך התחת שלי..". (עמ' 40, ש' 20-28).

142. לאחר שהנאשם הבחין כי המתלונן אינו מעוניין בהצעותיו, הציע לו ללכת לביתו ולהזמין בחורה נוספת, אך המתלונן סירב בשל גילו. הנאשם המשיך והציע כי הבחורה תצטרף אליהם למקום המפגש, ומשם יפנו לבית הנטוש. לאחר שסירב להצעה זו, תיאר המתלונן: "הלכנו לבד, הוא רצה שנלך לבד". (עמ' 40, ש' 30-35).

143. כשהמתלונן נשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא חזר לביתו לאחר שהנאשם הציע לו הצעות מיניות, השיב: "כי הייתי ילד מאוד קטן שלא הבין את חומרת המצב באותו רגע.. ורק אחרי זה הבנתי באמת את חומרת המצב ועם כמה שפחדתי גם לא פחדתי כמו שאמרתי מקודם, לא פחדתי בגלל שהחלטתי שהוא באמת חבר שלי ושאין לו כוונות לפגוע בי". (עמ' 56, ש' 27-34).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

144. כאשר נשאל בשלב מאוחר יותר בחקירה הנגדית כיצד הלך יחד עם הנאשם אל הבית הנטוש והאמין שהנאשם לא יעשה לו דבר, על אף שהשמיע בפניו הצעות מיניות קודם לכן, השיב: "...לא הבנתי באותו גיל את הדברים האלה כמעט... אני כן הבנתי שזו נורה אדומה, כן הבנתי שזה לא בסדר אבל לא הבנתי שהוא באמת בא, מתכוון לעשות לי את זה גם אם אני לא אסכים". (עמ' 74 ש' 16-24).

145. מנגד, הנאשם הן בחקירתו הראשית והן בחקירתו הנגדית שלל כל הצעה מינית מצדו, הן ביום האירוע והן במפגשים הקודמים. (ראה לדוגמה שורות 12-22 בעמוד 72, שורות 13-22 בעמ' 88).

146. הנאשם טען כי לאחר שנפגש עם המתלונן בבית הספר, הציע האחרון כי השניים ישתו בירות ואף ביקש מאדם מחוץ לקיוסק לרכוש עבורו. לאחר שהשניים חזרו לבית הספר, פחד המתלונן שאמו תראה אותו צורך אלכוהול, ועל כן אמר לנאשם: "בוא, בוא יש איזה מקום לשבת. הלכתי איתו. הגענו לבית". בהמשך, הבהיר כי מדובר בבית הנטוש (עמ' 66, שורות 32-33, עמ' 67 ש' 1-18).

147. כשהציגה לו באת כוחו את טענת המתלונן לפיה לא הכיר את המבנה הנטוש וכי הנאשם לקח אותו לשם, שב הנאשם על טענתו ואמר: "הוא לקח אותי לשם. הוא פחד שיראו אותו שותה..." (עמ' 72, ש' 11-8).

148. בחקירתו הנגדית, עמד הנאשם על טענתו כי המתלונן הכיר את הבית הנטוש והוא זה שלקח אותו לשם (עמ' 87, ש' 22-33, עמ' 88 ש' 1-7) – אציין לעניין זה, המתלונן טוען כי לא היה עד לאותו היום בבית הנטוש (יש לזכור כי דברים רבים ארעו לראשונה לדברי המתלונן באותו היום, לרבות שתיית אלכוהול, ניסיון לעשן סמים וכן ההגעה לבית הנטוש).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

149. מצפייה בקלטת ת/18 ניתן להיווכח כי המתלונן מכוון את השוטרים בדרך אל הבית ולא מדובר בנסיעה ישרה אלא במספר פניות. לא מצאתי לנכון ליתן לנושא זה משקל מלבד להערה זו.

4/ת תת פרק – המלל בין השניים עת בוצעה הנגיעה

150. לטענת המתלונן בת/16 כשדחה את ידו של הנאשם קילל אותו זה קללות נמרצות (עמ' 13 ש' 26), בהמשך בת/16 (עמ' 21 ש' 12) מתאר מלל שונה – טוען כי שאל את הנאשם "מה אתה עושה?" והנאשם ענה לו בשאלה "מה אתה לא מסכים?" ניתן גם לראות הדברים ב1:10:34 של החקירה. המתלונן ציין במפורש את הקללות וציטט אותן אך לא חזר עליהן בבית המשפט לא בחקירתו הראשית ולא בנגדית.

5/ת תת פרק – אי המצאות זרע של הנאשם על ניירות הגלגול

151. אין מחלוקת כי המתלונן ציין מספר פעמים כי הנאשם בא על סיפוקו וכי "ניגב בניירות גלגול" שהיו ברשותו...אין מחלוקת כי חוקרי המשטרה ביקרו במקום ומצאו אכן ניירות גלגול ועליהן ד.נ.א השייך למתלונן אך לא זרע (ראה ת/24 וכן ת/25) – הנאשם ממילא לא הכחיש את המפגש ואת מיקומו לכן אין בכך להטות הדברים כנגדו ואף יש בכך להיפך: לחזק דבריו כי לא אונן וודאי שלא הגיע לפורקן. ברור כי ממצא זה נוגס במידת מה במהימנות המתלונן ובגירסתו אך יש להדגיש כי אין די בו בכדי לערער את כל שדרת עדותו של המתלונן ויש בו להוות רכיב אשר יכול ובהצטרפותו לרכיבים אחרים, יטה הכף לכאן או לכאן – יש לזכור כי מאידך מדובר בנייר – אשר מעצם משקלו, יכול ורוח תשנעו מן הזירה אך מצד שני, הנה דווקא ניירות אחרים נמצאו בזירה, ומצפייה בקלטת, מדובר בחדר ולו ארבע קירות ואין הסבר מדוע נייר כזה נמצא ואחר לא (כמובן כי לדעת ההגנה ההסבר הוא כי המתלונן משקר בנושא זה). אציין כי מצפייה בקלטת הביקור במקום ת/19 ניכר כי חלק הארי מהשהות בחדר הוקדשה לחיפוש ניירות הגלגול והמתלונן עובר בקפידה על רצפת החדר.

6/ת תת פרק – הסכינים

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

152. כמפורט עד כאן נעו הדברים בנושא זה החל מפחד שמא ישלוח הנאשם סכין מבלי לציין כי נשלפו (לאימו), עד לשליפת לא פחות משלושה סכינים קפיציים מכיסו של הנאשם (ת/16) וכלה בעדות בה צוינה סכין אחת בלבד.

ז/7 הגעת הנאשם אל בית המתלונן

153. יצוין כי הגיונית הגעת הנאשם אל בית המתלונן לאחר שספג מכות מבני משפחתו. הגעה כזו יכול ותתיישב גם עם טענת המתלונן כי ביצע בו הנאשם מעשה מגונה אך גם עם דברי הנאשם כי לא הבין מדוע הוכה. בתצורף הראיות מצאתי לנהוג משנה זהירות עם עדות אימו של המתלונן לגבי הדברים שאמר הנאשם אם כי גם באם נאמר משפט זה (בקשה שהמתלונן לא יסבך אותו) אין הדבר מצביע בהכרח על אימוץ דברי המתלונן – אתייחס לדברים בפרק האחרון.

ח. עדות הנאשם

154. הנאשם העיד ביום 19-02-25. תיאר כי בחקירתו הראשונה התייעץ עם עורך דין, ואילו במהלך חקירתו השנייה נאמר לו כי העו"ד שייצג אותו אינו יכול להגיע (עמ' 62, ש' 23–25), וכי אין עורך שיכול להחליפו (עמ' 63, ש' 3).

155. הנאשם שלל כל מעורבות בקטטות, באירועי אלימות בכלל ובדקירות בפרט, וטען כי מעולם לא נחקר בגין עניינים אלה (עמ' 63, ש' 9–11, 16). בהתייחסו לאירועי אלימות קודמים בינו לבין המתלונן, ציין כי הוא זוכר מספר מקרים — אך לא את פרטיהם במלואם — שבהם, לדבריו, המתלונן הכה אותו ואף דחף אותו במדרגות (עמ' 63, ש' 22–26). עם זאת, הכחיש כי נהג באלימות כלפי המתלונן. כן תיאר

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

מצבו הנפשי לאחר האירוע, לרבות דיכאון שחווה (עמ' 63 ש' / 33-31) וסיטואציות בהן המתלונן פגש אותו ברחוב, מכנה אותו בשמות גנאי ומקלל אותו (עמ' 64 ש' 3). באחת הפעמים אף הוכה על ידי בני דודיו של המתלונן (עמ' 63 ש' 11-12).

156. לדבריו, הודה בראשית ההליך בכתב אישום מתוקן מאחר ונענה לעצת אביו ובא-כוחו הקודם, אך כאשר הגיע לטיפול בשירות המבחן, התקשה להתייחס לדברים שלטענתו לא ביצע (עמ' 65, ש' 11-12).

157. הנאשם תיאר כי הקשר בינו לבין המתלונן חודש לאחר שנפגשו באקראי בגן שעשועים, כאשר המתלונן הוא שפנה אליו. לדבריו, ביקש ממנו סיגריות, ואילו המתלונן ביקש את עזרתו באספקת סמים. אף שבתחילה נענה לבקשה, מסר לו בהמשך כי לא יוכל לסייע, ובעקבות זאת פנה המתלונן לבני דודיו (עמ' 66, ש' 1-4, 22-23).

158. ביום האירוע, תיאר הנאשם כי המתלונן הציע לשניים לשותות בירה בזמן ששהו סמוך לבית הספר (עמ' 66, ש' 32-33). מאחר ולנאשם לא היה כסף, המתלונן פנה לאדם ששהה מחוץ לקיוסק וביקש שירכוש עבורם בירה, והשניים חזרו לבית הספר. עם זאת, כיוון שהמתלונן חשש שמשפחתו תראה אותו צורך אלכוהול, הציע לעבור למקום אחר שהוא מכיר — הבית הנטוש (עמ' 67, ש' 1-11, עמ' 86 ש' 11, 26, עמ' 87 ש' 29, 23).

159. לדברי הנאשם, כאשר הגיעו למבנה, כל אחד מהם היה שקוע בטלפון הנייד שלו: הנאשם גלש ברשתות החברתיות "טיקטוק" בה היו תכנים פורנוגרפיים ו"אינסטגרם". לדבריו, לא סיפר אודות הצפייה בתכנים אלו בחקירותיו מאחר והאשימו אותו בהאשמות חמורות והוא נלחץ (עמ' 81 ש' 27-25, עמ' 83 ש' 29, עמ' 102 ש' 28-29, עמ' 103 ש' 11-12). לאחר שעישנו ושתו, עזבו את המקום (עמ' 67, ש' 22, 33-22, עמ' 79 ש' 18).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

160. הנאשם תיאר כי לאחר האירוע נענה לבקשתם של בני דודיו של המתלונן להיפגש עימם, ובמהלך הפגישה הותקף על ידם (עמ' 68 ש' 4-5). בתגובה, הגיע לביתו של המתלונן על מנת לברר עם אמו מדוע הכו אותו (עמ' 64 ש' 32), עמ' 92 ש' 10-11, עמ' 93 ש' 10.

161. הנאשם שלל את הטענות הבאות: כי נטל את מכשיר הפלאפון של המתלונן וצפה בו (עמ' 68, ש' 31); כי התפשט (עמ' 69, ש' 1); כי אונן עד לפורקן (עמ' 69, ש' 13, עמ' 91 ש' 1); כי הוריד למתלונן את מכנסיו (עמ' 90 ש' 8); כי נגע באיבר מינו של המתלונן וכי משך את המתלונן בידו (עמ' 69, ש' 18, עמ' 90 ש' 17); מכחיש כי המתלונן יצא לעשות את צרכיו (עמ' 69, ש' 22); כי היו ברשותו סכינים (עמ' 71, ש' 7, 15-16); כי הציע למתלונן הצעות מיניות קודם לאירוע (עמ' 72 ש' 13) וביום האירוע (עמ' 72 ש' 22); כי הציע לנאשם לעשות "שליפות" (עמ' 88 ש' 17);

162. ביחס ליום בו הקליט את המתלונן, תיאר כי פגש בו במקרה עת עמד מתחת לביתו יחד עם שכנתו. המתלונן גידפו ממרחק, אז החל הנאשם להקליט אותו. לאחר שהמתלונן שוחח עם השכנה בצד, ביקש המתלונן מהנאשם לשוחח עמו. במהלך השיחה, הכחיש הנאשם את הטענות כלפיו והמתלונן ציין כי לא היה סכין (עמ' 71 ש' 19-30), כשבסוף השיחה אף טען בפני הנאשם כי כל מטרתו היא: "לדפוק אותך, זה כסף, לתבוע אותך".

163. אציין כי במצב הדברים שנחזו בעיני כיום – הנאשם דל לשון מן המתלונן. לא מצאתי בו תחכום. החלקים המהותיים בעדותו לא נסדקו ועלי לציין כי לא ידע ליתן הסברים לשאלות שאינן בהכרח בידיעתו או שעצם אי מתן תשובה יש בה כדי להחליש אמינותו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

164. עם זאת לא האמנתי כי מלבד לצפייה בסרטי הפורנו לא היה בינו לבין המתלונן שיח על דברים מיניים – יש לזכור כי גם הנאשם קטין היה בעת האירועים והזמן שחלף מאז האירועים ומכל מקום אתיחס למשקל דברים אלו בפרקים הבאים.

165. לצד הדברים, אכן הנאשם אינו יכול לענות לשאלה מדוע ישקר המתלונן, אין הדבר בהכרח רובץ לפתחו. שאלה זו מונחת לפתחו של בית המשפט שהרי כעולה מע"פ 8929/22, פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.24), אי הספקת הסבר אינו פוטר את בית משפט מן החובה לבדוק הסברים חלופיים העולים מתוך הראיות ואתיחס לכך בפרק האחרון (ראה לדוגמא פסקה 196).

ט. עדות אביו של הנאשם

166. אין בה להעלות או להוריד ממסקנותיי. הדברים הובאו על מנת לשפוך אור על חזרת הנאשם מהודייתו. ממצאי ופסיקתי אין בהם אלא התייחסות למה שנראה בפני נשמע באוזני ונקרא בעיני. אין בהליך הקודם להשפיע על החלטתי אלא רק תוצאותיו בדמות חלופ הזמן.

י. ת/14 – חוות דעת פסיכולוגית

167. מסמך זה הוגש על ידי התביעה ונערך כשנתיים וחצי לפני האירוע מושא כתב האישום. ברור כי מבחינת ציר הזמן קרוב מסמך זה יותר ליום מסירת התלונה מאשר ליום העדתו בפני – עם זאת הפנתה הסנגורית למסמך זה ואכן יש לו חשיבות אם כי לא דווקא באספקט המגע ממנו סלד המתלונן ועליו הוא נוהג להגיב באלימות (עמ' 5 ש' 4 עד 6 מלמעלה).

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

2 168. בעמ' 5 צויין כי הוא אינו מבין סיטואציות חברתיות (אמצע ש' 3 מהסוף) ומודגם מקרה בו הגיב
3 בדיספרופורציה. ברור כי יש לדבר חשיבות באפשרויות ניתוח המקרה שבפנינו.

4

5 **יא. כינוס מסקנות ביניים נקודתי**

6

7 169. המתלונן לא גילה כי המפגש היה ביוזמתו, כי שתו בירות, כי ביקש מהנאשם שיקנה עבורו את הבירות,
8 כי ביקש לרכוש סמים, כי הוא עישן יחד עם הנאשם, טוען כי הייתה זו הפעם הראשונה בה שתה
9 אלכוהול, מוסיף כי הנאשם לעס גת בדרך אל הבית הנטוש.

10

11 170. המתלונן מתאר לאימו כי פחד פן ישלוח הנאשם סכין אך לא מספר כי אכן בין כלי הנאשם הייתה
12 סכין, מציין בהודעתו שלוש סכינים ואילו בבית המשפט סכין אחת בלבד.

13

14 171. המתלונן טוען כי הנאשם בא על סיפוקו וניגב עצמו בנייר גלגול – נייר גלגול אכן נמצא ונקבע כי שייך
15 לנאשם אלא שלא נתגלו בו כל סימני זרע.

16

17 172. המתלונן לא מספק הסברים מדוע נשאר בחברת הנאשם/ מדוע שב (לאחר שהטיל מימיו וכשכבר היה
18 מזועזע) לחדר לאחר שנאשם התפשט והחל מאונן – הוא מציג הסבר לפיו חזר על מנת לאסוף ראיות
19 מפלילות ואחר כך חוזר בו מהסבר זה

20

21 173. לא ברור כיצד הנאשם שישב לידו הפשיטו בדרך שבה הוא מתאר.

22

23 174. לא ברור האם פעמיים הפשיט אותו הנאשם ואם כן הכיצד.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

2

175. לא ברור אם הנגיעה ארעה לפני ששב לחדר לאחר שהטיל מימיו או לאחריה.

3

4

176. לא ברור האם הנגיעה הייתה עת היה במצב של עירום חלקי כך שהייתה ממש באיבר מינו, או שמא

5

לבוש היה והנגיעה הייתה מעל בגדיו – ברור כי מדובר בנקודה אקוטית (וראה לעניין זה ע"פ 305/22

6

פתחי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (07.10.23) – פסקאות 74-76 לעניין ניתוח אמרת הקורבן

7

לעניין מלבושיה – כמובן בשינויים המחויבים, ללמדנו כי זהו בהחלט פרט חשוב שיש לבחון).

8

9

177. למעשה כלל לא ברורה הנגיעה עצמה וטיבה – המתלונן כפי שפירטתי נוקט בלשון **ניסיון** ברוב המכריע

10

של הפעמים בהם הוא מתאר את האירוע. גם התיאור בת/16 אינו מתאים לנגיעה. מדוע מתאר את הדבר

11

חזור ותאר כניסיון?

12

13

178. ואם בניסיון עסקין – כיצד באו לאוויר העולם ניסיונות רבים ונוספים של הנאשם לגעת באיבר מינו?

14

15

179. והיכן כל המתואר בסיפת כתב האישום? "...הנאשם נשכב על הספה כשביד אחת שפשף את איבר מינו.

16

בידו השנייה, אחז במתלונן אשר ישב אותה עת על הרצפה, משך אותו לכיוונו וביקש ממנו לבצע

17

בו מין אוראלי, אך המתלונן דחף את הנאשם אשר עזב אותו".

18

כל זכר לאחיזה במתלונן תוך כדי אוננות, כל זכר למשיכת המתלונן, כל זכר לדחיפה – לא הועלה עד

19

כאן.

20

180. יש לזכור כי לא שוכנעתי שהנאשם הוא הדמות הדומיננטית בין השניים. המתלונן עצמו מעיד כך, כן

21

התרשמתי מחריפותו של המתלונן, היותו וורבאלי בהרבה מהנאשם.

22

23

181. לא מצאתי כי נפל מתום בפעולות החקירה של השוטרים שהעידו ובכלל.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

יב. מסקנות סופיות וסוף דבר

182. אציין ואדגיש, תמיהות, תוספות, החסרות, אי התאמות – כל אלו טבעי כי יהיו קיימות בעדות של קורבן עבירה לא כל שכן בנסיבות שלפני – עם זאת, בחרתי להתעלם מחלק מהסתירות, לתת משקל נמוך ביותר לאחרות ואין ספק כי כל אחת מהתמיהות להן ייחסתי משקל, לא יכולה הייתה להוביל אותי למסקנה כי יש לזכות הנאשם – אלא שהצטברות הנקודות הבעייתיות יש בהן להביא ליצירת ספק.

183. המאשימה, אשר היטב יודעת כי קיימות נקודות בעייתיות, מפנה בסיכומיה המצוינים אל פסיקה המנחה כיצד יש לנתח עדות קורבנות מין ועוד מציינת כי המתלונן חזר על ליבת הדברים בעקביות – לעניין הפסיקה, בוודאי ובוודאי שיש לנתח עדות קורבן מין בזהירות ואף יש ליתן "הנחות" ואין להקפיד על כל תו ותג שכן יש ועוצמת החוויה הקשה תשפיע על יכולת הקורבן לתארה.

184. עוד יש לזכור בעניין זה כי כאשר קיים שוני בין עדים או בין ראיות, אין הדבר מונע מבית המשפט לבסס מסקנות על תשתית מספקת קיימת. ראה בע"פ 7443/06 ארקה נגד מדינת ישראל (2008) (פסקה 45):

"לא אחת קורה כי הראיות הניצבות בפני בית המשפט אינן מתיישבות האחת עם רעותה. חוסר אפשרות לגבש תזה עובדתית המתאימה באופן מושלם לפסיפס הראיות אינו מהווה מכשול בלתי עביר. בפסיקה נקבע, כי ניתן להגיע למסקנה מרשיעה גם כאשר נותרות תהיות שונות ללא מענה. זאת, כאשר הראיות המרשיעות הינן בעוצמה המספיקה כדי לבסס את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, על אף אותן תהיות".

וכן, בע"פ 4179/09 מדינת ישראל נגד וולקוב (2010) (פסקה 30):

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 "העובדה שקיימים חללים ראייתיים לא מוסברים ותהיות חסרות מענה אינה חוסמת בהכרח

2 את האפשרות להרשיע על פי המארג הראייתי הקיים. זאת, כאשר על אף התהיות הבלתי

3 מוסברות עומדת בעינה המסקנה שהאשמה הוכחה מעבר לכל ספק סביר".

4 ועוד בע"פ 6864/03 רוקנשטיין נגד מדינת ישראל פ"ד נח (4) 657, 668-667:

5 "בית המשפט אינו מתיימר לפסוק על פי ודאות מוחלטת, והתביעה נדרשת להוכיח את הנטען על-

6 ידיה מעבר לספק סביר בלבד". ובהמשך: "...אף שאין בידינו דרך להשלים את "פאזל" האירועים

7 עד תומו, התמונה העולה מ"פאזל" לא מושלם זה ברורה לחלוטין...".

8 זאת ועוד – בית המשפט יכול לאמץ חלק מהדברים הנאמרים על ידי עד בתנאי כי יש הצדקה ראויה

9 לכך – כאן לאו דווקא סתירות חזיתיות היו בין העדים אלא תיאורים הניתנים להשלמה (לפי כלל

10 פלגין דיבורא). ראה לעניין זה ע"פ 8444/15 פלוני נ' מדינת ישראל.

11 185. ולעניין ספציפי של קורבן עבירות מין, למרות שהבאתי תמצית הדברים בפיסקאות 26 ו-27, מצאתי

12 לנכון לחזור על הדברים בהרחבה כאן – ראה בע"פ 3619-12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

13 (3.9.15), פס' 17-18:

14 "מושכלות יסוד הן שעדויות לעולם אינן שלמות ומושלמות, ובוודאי כך בנפגעות עבירות מין, שלא

15 פעם כרוכה באירועים שהן חובות טראומה לא קלה. בתי המשפט הכירו בכך שעדותם של קורבנות

16 עבירות מין מתאפיינת בכך שהדברים מתערבבים זה בזה, קיים חוסר בהירות בשאלה מה קדם

17 למה, מה בדיוק נאמר בשלב זה או אחר על ידי מי מן הצדדים וכיוצא בכך' (ע"פ 9806/05 פלוני

18 נ' מדינת ישראל (8.1.200) [פורסם בנבו] 7), בפסקה ה.2. לפסק הדין" (ע"פ 5582/09 פלוני נ'

19 מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 84 (20.10.2010).....

20 ...הסתירות המעטות וחוסר הדיוק בחלק מדברי המתלוננת לא פוגמים כאמור באמינות עדותה.

21 כאשר המתלוננת היא ילדה רכה בשנים כבמקרה זה, אין לתמוה על כך שהיא לא הצליחה לענות

22 על השאלה מתי אירע המקרה האחרון בו המערער נגע בה. תפיסת הזמן של ילדים בגילאים צעירים

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

אינה מפותחת דיה, וכבר נפסק שחוסר יכולת לתת תשובות מדויקות לגבי מועדים של אירועים ספציפיים, ובמיוחד אירועים חוזרים, אין פירושה שעדות של קטין אינה אמינה (ע"פ [1074/14 מיישיב נ' מדינת ישראל](#), [פורסם בנבו] פסקה 30 (8.2.2015); ע"פ [9310/11 פלוני נ' מדינת ישראל](#), [פורסם בנבו] פסקה 15 (8.7.2013)).

וכן בע"פ 30/15, פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.4.16), פס' 51:

"...לא למותר הוא להזכיר את הגישה המושרשת לפיה, אין לצפות כי גרסתם של קורבנות לעבירות מין, תהא שלמה, עקבית, קוהרנטית, וחסרת אי דיוקים (וראו, ע"פ [5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל](#) [פורסם בנבו] (20.10.2010); ע"פ [6643/05 מדינת ישראל נ' פלוני](#) [פורסם בנבו] (3.7.2007)). לפיכך, בבוא בית המשפט לבחון את מהימנות גרסתו של קורבן לעבירת מין, הוא יכול להסתפק "בגרעין האמת" שבה, ולעיתים אף "בגרעין הקשה" של הדברים. כפי שצינתי בפסק דיני בעניין פלוני:

"בשל אופייה הייחודי של עבירת המין והטראומה שהיא מסבה לקורבנה, שומה על בית המשפט לבחון את עדותו של קורבן עבירת המין בצורה קפדנית אך רגישה, ומתוך התחשבות בקשייו של הקורבן לשחזר במדויק את האירועים, למסור מועדים מדויקים ושעות ספציפיות, וליתן הסבר לחוסר תגובה או להתנהלות, הנתפסת בעיני המתבונן מהצד כחסרת הגיון או כבלתי מתקבלת על הדעת" (שם, בפסקה 65).

יפים, בהקשר זה, דבריה של השופטת ט' שטרסברג-כהן, בע"פ [993/00 שלמה נ' מדינת ישראל](#), פ"ד [בנ\(6\) 205, 233 \(2002\)](#):

"הליך שחזור האירועים האלימים על-ידי קורבן עבירת מין שחוה אותם מהווה כשלעצמו טראומה מחודשת המתבטאת בחיטוט בפרטי הפרטים של חוויה איומה, על אחת כמה וכמה כאשר החקירה היא תוקפנית [...] אין לצפות מאדם כי יזכור פרטי אירוע טראומטי כאילו תיעד אותו בזמן אמת, בייחוד כאשר מדובר בקורבן עבירת מין. לפיכך השאלה איננה אם קיימים

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1 אי-דיוקים ואי-התאמות בפרטים, אלא אם המיקשה כולה היא אמינה, ואם
2 הגרעין הקשה של האירועים והתמונה הכוללת המתקבלת מן העדות
3 והחיזוקים לה מאפשרים מסקנה בדבר אשמת הנאשם מעבר לכל ספק". (ראו
4 גם: [ע"פ 5768/10](#) שאוזכר לעיל, פסקה 9; [ע"פ 2848/14](#) סיגר נ' מדינת
5 ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 26 (12.11.2014); [ע"פ 1473/12](#) פלוני נ' מדינת
6 ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (5.11.2014); [ע"פ 9478/11](#) פלוני נ' מדינת
7 ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (4.9.2014)).

8 דברים אלה נכונים ביתר שאת, כאשר מדובר בקטינים רכים בשנים. קטינים, בגילאים כה צעירים,
9 אינם מודעים בדרך כלל, לטיבם של המעשים שנעשו בגופם, ובמרבית המקרים הם אף חסרים את
10 אוצר המילים המתאים, כדי לתארם. לעיתים, ומפאת גילם הצעיר, משתבשת אצלם תפיסת הזמן, כמו
11 גם היכולת לפרט באופן כרונולוגי את הדברים שחווי (מייקל למב, קטלין שטרנברג ופיליפ אספלין
12 "ראיון ילדים צעירים קורבנות של עבירות מין" פגיעות מיניות בילדים: החוק, החוקר ובית
13 המשפט 109, 110-118 (מאיר חובב עורך, 1993) (להלן: החוק, החוקר ובית המשפט); לוי עדן
14 "חקירה פלילית של ילדים המעורבים בעבירת מין" החוק החוקר ובית המשפט 60, 67-69). לאור
15 המאפיינים הייחודיים לעדותם של קטינים, דומה כי אין ליתן משקל משמעותי לסתירות, לפירוט,
16 או ל"חללים" המתגלים בעדויותיהם. זאת, כל עוד הערכאה הדיונית השכילה לבחון בקפדנות רבה
17 את עדותו של הקורבן הרך בשנים, ואיתרה בה "גרעין אמת" מבוסס ואמין ([ע"פ 4583/13 בנימין](#)
18 **סץ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.9.2015) (להלן: עניין סץ) פסקה 26).

19 במקרים מסוימים, רשאי בית המשפט לקבוע ממצאים עובדתיים על יסוד גרסתו של קורבן
20 לתקיפה מינית, חרף שקרים ואי אמירת אמת מצידו (ראו, בין היתר, [ע"פ 9497/08](#) פלוני
21 נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.7.2009); [ע"פ 1947/07](#) פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם
22 בנבו] (20.12.2009); [ע"פ 5636/08](#) פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.1.2009)).
23 יצוין, כי "דווקא 'זכרון מופלג' של פרטים, אחרי שחלף זמן רב מעת התרחשות האירועים ועד

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

למתן העדות, עלול לפגום במהימנותו של עד" (ע"פ 9478/11 שאוזכר לעיל; ע"פ 1258/03

פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 637, 625 (2004)).

186. עד לכאן לפסיקה אך האם אכן ניתן לומר בוודאות כי המתלונן חזר על ליבת הדברים ויש לפני "גרעין

אמת" איתן כהגדרת הפסיקה עליו ניתן לבסס הרשעה?

187. האמנם? מניתוח הראיות עולה כי השניים נפגשו, התקיימה שיחה בעלת תוכן מיני, שתו בירות, הלכו

יחדיו אל הבית הנטוש. צפו בפורנו ויתכן גם כי הנאשם הפשיט עצמו, יתכן אף כי הנאשם היה היוזם

לשיחות בעלות הגוון הפלילי, ויתכן כי המתלונן חש פגוע ונסער אלא שלא ניתן להרכיב תשתית עובדתית

לגבי הנגיעה המיוחסת באיבר המין וזאת בשל כל המפורט והמתייחס הן לעצם המעשה עצמו והן תמיהות

לנסיבות העוטפות האירועים.

188. יש לזכור כי הנאשם אינו מכחיש המפגש, ההליכה אל הבית הנטוש והצפייה בפורנו - לא האמנתי

לנאשם כי לא היו כל אמירות מיניות ויתכן - יתכן שאירעו דברים נוספים אך לאו בהכרח בעלי גוון

פלילי מובהק אם בכלל - אין ביכולתי לחבר מארג עובדתי ויש לזכור כי הנאשם עצמו קטין שמעיד אף

הוא ארבע שנים לאחר אירוע.

189. נטל ההוכחה במשפט הפלילי להוכיח אשמתו של אדם הינו על התביעה, ושקרי נאשם אינם יכולים

להוות תחליף להיעדר ראיות מספיקות של התביעה, שכן נאשם אינו מורשע בדין בשל היותו שקרן

(בקשר זה ראו ע"פ 836/81 חיים לביא נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(3) 692, 699-700 (1982); ע"פ

4086/91 יוסף מימון נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(2) 868, 874-875 (1992)).

190. עמד על הדברים השופט א' לוי בע"פ 8002/99 אלי בכר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 135 (2001),

האמורים ביחס לשקריו של נאשם במשפט פלילי:

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

"אין להפריז במשקלם של שקרים אלה, הואיל וניסיון החיים לימדנו, שלעתים מגיב באותה דרך גם מי שלא חטא אך נקלע למצוקה עקב החשש שהכחשתו את המעשה הפלילי המיוחס לו, לא תזכה לאמון, ואז הוא מחליט לפנות להסברים כוזבים. לפיכך, לו עמדו לחובת המערער שקריו בלבד, לא הייתי מציע לחברי להשאיר את ההרשעה על כנה...".

191. האם קיים לפני "גרעין" של אירוע שניתן לבסס עליו הרשעה? כאשר יש תשתית ראייתית מוצקה ועדות המתלונן מהימנה, אף כאשר קיימים פערים בפרטים או תמיהות, ניתן להרשיע את הנאשם – השאלה אם מדובר באי דיוקים בלבד או מעבר לכך.

192. משעומד אני אל מול שכלול פרשת התביעה כנגד פרשת ההגנה, הרי שלו במשפט אזרחי מדובר, מאזן ההסתברויות יכול ויטה אל המאשימה. אלא שבמשפט פלילי עסקינן וככזה, מפעפע בי הספק ורוחש תחת פני השטח – אשמת הנאשם לא הוכחה מעבר לספק סביר.

193. חמקמקה הגדרתו של "ספק סביר". לכן, יש המגדירים מושג זה על דרך השלילה, באופן שמדובר בספק שאינו בגדר אפשרות תיאורטית ורחוקה, אך מצד שני אינו צריך להישען על האפשרות שהוכחה (ראו ע"פ 273/14 פארס נ' מ"י (23.12.14)).

אין די בצילו של ספק שכן "בכל משפט פלילי, ניתן לעורר צל צלו של ספק רחוק ותיאורטי, ואם בית-המשפט יזכה את העומד לדין בכל עת שיתעורר ספק כזה, לא יוכל הוא למלא את תפקידו בהענשת עבריינים ובהרתעתם" (ע"פ 9216/03 אלרז נ' מדינת ישראל, פסקה 24 [פורסם בנבו], 16.1.2006).

בהקשר זה יפים הדברים שנכתבו בע"פ 9809/08 לזרובסקי נ' מ"י, (25.11.10):

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

"נוכח הכלל, ספק סביר המצדיק זיכוי הוא זה שעל פי מבחני השכל הישר, ההיגיון וניסיון החיים מעלה שאלה אמיתית באשר לאשמת הנאשם. צידו השני של הכלל הוא שלא כל ספק, תיזה או סתירה שיש בהן להטיל ספקות מרוחקים ודמיוניים יהיו בגדר ספק סביר. עקרון הספק הסביר משלים בכך את חזקת החפות, המחייבת זיכוי נאשם מקום שלא הובאו ראיות מספיקות לאשמתו. מקום בו אין ספק סביר לאשמה, הוא מקום בו היה די במשקלן של הראיות המפלילות (ראו: עניין נימר, בפסקה 26; קדמי, בעמ' 1674-1681). על ידי הגבהת הרף הראייתי הנדרש להרשעה, בוחר המשפט להתמודד עם הסכנה האיומה של הרשעת שווא. שכן הרשעה כזו היא טעות הפוגעת בפרט כמו גם בכלל הציבור. הפרט, אשר הרשעת שווא עלולה לשלול ממנו את חירותו שלא כדין, את כבודו כאדם ואת שמו הטוב; והציבור – אשר אמונו בהגינות ההליך הפלילי ובמערכת המשפט בכלל, עלול להתערער. לפיכך, אומץ הכלל הנורמטיבי על פיו "מוטב לשחרר תשעים ותשעה אנשים שפשעו מאשר להרשיע חף מפשע אחד" (כדברי השופט עציוני בע"פ 648/77 קריב נ' מדינת ישראל, פ"ד לב(2) 757, 729 (1978)). (הדגשות לא במקור – ב.ק.)

194. ועוד אפנה לדבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6295/05 וקנין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.1.2007):

"הדרישה כי הספק יהיה ספק סביר ולא ספק כלשהו היא המציבה באורח ראוי את האיזון הנדרש בין ההגנה על חירותו של אדם מפני הרשעה פלילית שלא נמצא לה די ביסוס בראיות, לבין החובה להגן על בטחון החברה מפני עבריינים הפוגעים בשלום הציבור. כשם שלצורך הרשעה נדרשת תשתית ראייתית מפלילה מוצקה, כך לשם זיכוי נדרש ספק בעל ממשות, שסבירותו עומדת במבחן המציאות, ואין הוא אך ספקולציה חסרת עיגון בהגיון ובהוויות החיים. ואכן, על הספק הסביר להיות רציני, הגיוני ובעל אחיזה מעשית במציאות. לא כל השערה או אפשרות רחוקה יקימו ספק שיש בו כדי להצדיק פטור מאחריות. נדרשת סבירות לקיומו של ספק, המשליכה על משמעותו, רצינותו ומשקלו".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

195. פסיקות מתחדשות, חוקים משתנים, הספק נותר נטוע בלב מערכת המשפט הפלילי ואין בו מתום –
היכן שהוא קיים, גם לאחר הנחת הנחות, ביסוס פיקציות משפטיות, גיבוש ממצאים – אחת דינו להורות
– זיכוי.

196. יתכן כפי שצינתי, כי לו הייתי עומד בפני הכרעה במשפט אזרחי, אזי גובר היה המתלונן על הנאשם,
"נגיסות" הספק אולי לא היה בהם די לעבור את הרף הנדרש – אלא שבמשפט פלילי רגלי נטועות והספק
– יש בו בכדי לנקר ואפרט: אין בכוחה של כל סתירה בפני עצמה להביאני למסקנה כי לא ניתן לתת
אמון בדברי המתלונן. תחושותי היו כי אכן נפל דבר באותו מבנה נטוש אך מהו הדבר? נער צעיר כבן
פחות מ 13 יכול ויתרגש ויחוש נפעם גם מעצם ההתבוננות בסרטים ארוטיים, יכול ויהיה נרעש מעצם
השיחה בנושא, יכול ויטעה בהבנת הסיטואציה (ראה ת/14), יכול ויחשוב כי תנועת יד של הנאשם כוונה
לגעת בו, יתכן וקשר אותה לסרטי הפורנו.

197. שוב ושוב עסקתי בניסיון "להניח גשר" מעל לפער שנוצר בנקודות כאלו או אחרות אלא שבדיוק כפי
שבהצטבר סתירות בדברי נאשם פלוני ניתן להרשיעו על סמך סך משקלן בעוד שכל אחת בנפרד לא
הייתה מספקת לצורך הרשעתו, הרי שיש גם להיפך: **בהצטבר סתירות או תהיות בלתי מוסברות (או מוסברות בדחק) בדברי מתלונן יש לקצור הדברים ולקוששם אל סלסלת הספק** אשר עת מונחת היא
על המאזניים בסופו של הליך, מטה היא המשקל, גם אם במעט - שהרי זה טיבו של ספק - לימין
הנאשם.

198. הזהרתי עצמי כי מדובר בעבירת מין – לכאורה אין הבדל בבחינת ההליך (כל עוד לא מדובר בעדות
יחידה) בין הסקת המסקנות בעבירה זו לאחרות בחוק העונשין (או כל חוק פלילי) – מדובר במי שטוען
כי בוצעה בו עבירת מין, דחיית טענתו יכול ותפגע בו קשות ויש ליישם הלכות הפסיקה בבחינת דבריו
עקב בצד אגודל תוך התחשבות במצבו גילו ועוד נתונים אך באותה נשימה, יש לזכור כי הרשעה בעבירת

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

מין פירושה הטלת כתם כבד, כבד הרבה יותר מכל כתם אחר על נאשם – שגם הוא קטין היה בזמן האירועים.

199. עבירות המין, בשל הוקעתם (בצדק) ונלוזותם מלוות מי אשר מורשע בהן לפרק זמן ארוך יותר והשפעתן קשה - וראה בנושא זה חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו – 2006.

200. אין לי ספק כי המתלונן עבר חוויה כלשהי, אך יש לי ספק, מער לספק סביר, במהות החוויה.

201. אין בי ספק כי יתכן והיו בחוויה גוונים מיניים אך אין על בית משפט להשתמש אך ורק בחזקות ופיקציות משפטיות להשלים "בכל מחיר" עובדתית מנעד אירועים כזה או אחר בוודאי שלא מרשיע.

202. לא אוכל לייחס הסתירות והפערים שנמצאו, סימני השאלה שנותרו לגילו הצעיר של המתלונן, לזמן שחלף או לכל טענה אחרת לגבי אופיו. עם זאת במסר אליו אני מדגיש כי מדובר במשפט פלילי, משפט בו לעיתים האמת העובדתית אינה מתיישבת עם "האמת המשפטית" (ראה לדוגמא ע"פ 5582/09 פלוני נ' מד"י (פורסם בנבו) (20.10.2010), שם זוכה המערער בשל ספק התיישנות המעשים ולא בשל קביעה כי לא התרחשו), וכי אין בדברים מסקנה כי לא דיבר אמת אלא כי קיים ספק, ספק שאין בו להוכיח כי אמינותו פגומה מן היסוד אלא יש בו לזכות הנאשם מחמת אותו הספק.

203. כמפורט לעיל – אני מזכה את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנתניה

10 יולי 2025

ת"פ 54231-05-21 מדינת ישראל נ' פלוני קטין

1

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשפ"ה, 10/07/2025 במעמד הנוכחים.

2

בן ציון קבלר, שופט

3

4

הוקלד על ידי פני שמעוני